

3. Selskabsbeskatningen i Danmark

3.1 Indledning

Selskabsskatten er en væsentlig del af det danske skattesystem. Den sikrer, at virksomheder bidrager til finansieringen af det samfund, som er udgangspunktet for deres indtjening – også når de ejes fra udlandet. I Danmark er selskabsskattesatsen aktuelt 22 pct., og de samlede indtægter fra selskabsskatten udgjorde ca. 72 mia. kr. i 2017 svarende til 3,3 pct. af BNP, *jf. afsnit 3.2*. Danmark og mange andre EU-lande har i løbet af de sidste ca. 35 år gennemført markante reduktioner af selskabsskattesatsen. I Danmark er selskabsskattesatsen gradvist blevet nedsat fra 50 pct. i 1989 til 22 pct. i 2016. Det svarer omtrent til gennemsnittet blandt EU-landene. Parallelt hermed er skattegrundlaget for selskabsskatten gradvist øget og gjort mere robust i forhold til skatteunddragelse og skatteplanlægning.

Globaliseringen og digitaliseringen har sat landenes selskabsskattebase under pres og kan føre til øget skattekonkurrence mellem landene. I EU har disse udfordringer ført til overvejelser om at indføre en *fælles selskabsskattebase*. Hvis man skal undgå skattekonkurrence, er der dog også behov for, at der lægges en bund under landenes selskabsskattesatser. En anden udfordring er beskatningen af en række store, globale it-virksomheder. Samfundsøkonomisk kan det være fornuftigt at beskatte en potentiel overnormal profit i digitale selskaber med særlig markedsmagt, særligt hvis den ikke i forvejen beskattes i hjemlandet. Forslag og forhandlinger i EU og OECD har dog peget på substantielle problemer med at afgrænse og håndhæve en beskatning, der alene omfatter digitale selskaber med særlig markedsmagt.

Selskabsskatten har betydning for det økonomiske incitament til at investere, starte egen virksomhed og foretage forskning og udvikling mv. Det indebærer samfundsøkonomiske omkostninger i form af lavere produktivitet, lønninger og velstand, *jf. afsnit 3.3*. Disse omkostninger kan begrænses gennem fx lavere selskabsskattesats. Derimod indebærer særordninger, der begunstiger specifikke typer af investeringer og brancher, risiko for, at arbejdskraft og kapital fastholdes i eller flyttes til lavproduktive brancher. Særordninger kan dog retfærdiggøres, hvis de ligesom forskning og udvikling er forbundet med positive eksternaliteter.

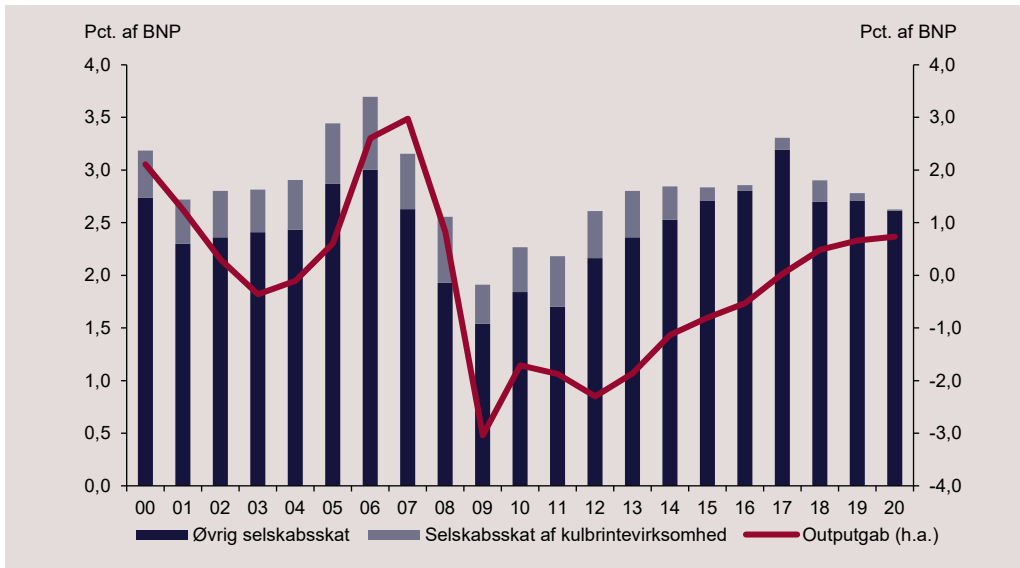
Selskabsskatten og den øvrige beskatning af kapitalafkast har komplekse virkninger på både husholdningernes og erhvervslivets adfærd. For bedre at kunne analysere disse sammenhænge har Skatteministeriet udviklet en ny generel ligevægtsmodel – Skatteministeriets model for InvesteringsAdfærd (SIA) – der har fokus på de langsigtede samfundsøkonomiske effekter af ændringer i fx selskabsskatten, *jf. afsnit 3.4*. Modellen kan kvalificere Skatteministeriets vurderinger af de samfundsøkonomiske konsekvenser ved potentielle ændringer i selskabs- og kapitalbeskatningen og bidrager dermed til et bedre beslutningsgrundlag.

3.2 Udviklingen i den danske selskabsbeskatning

Selskabsskat udgør en væsentlig del af det danske beskatningssystem og indebærer, at selskaber beskattes af deres overskud (værdiskabelse). Selskabsskatten er en kildeskat, der betales direkte af selskabet og ikke af dets ejere. Virksomhederne er således skattepligtige af hele deres værdiskabelse i Danmark, også selv om de ejes helt eller delvist fra udlandet. Herved opnås, at de virksomheder, hvis indtjening bygger på blandt andet infrastrukturen og den veluddannede arbejdsstyrke i det danske samfund, også bidrager til finansieringen heraf. Selskabsskatten sikrer også en beskatning af de ekstraordinære afkast, nogle virksomheder opnår ved at udnytte fælles samfundsressourcer, fx i form af kulbrinteindvinding i Nordsøen og fiskeri i danske farvande.

Både i Danmark og i andre lande har der igennem en årrække været en tendens til lavere formel selskabsskattesats. I Danmark er selskabsskattesatsen senest reduceret fra 25 pct. i 2013 til 22 pct. i 2016, hvilket også er den nuværende skatteprocent. I 2017 udgjorde indtægterne fra selskabsskatten ca. 72 mia. kr. Det svarer til 3,3 pct. af BNP eller ca. 7 pct. af de samlede indtægter fra skatter og afgifter, *jf. figur 3.1*. Provenuet fra selskabsskatten vurderes at have været ekstraordinært højt i 2017 og skønnes aktuelt at blive noget lavere i de efterfølgende år. Indtægterne fra selskabsskatten har tendens til at svinge en del fra år til år, hvilket blandt andet skal ses i lyset af konjunkturudviklingen, *jf. også afsnit 2.3*.

Figur 3.1. Indtægter fra selskabsskatten, 2000-2020

Anm.: Danmarks Statistiks nationalregnskabstal for 2000-2016 er endelige, mens tallene for 2017 og 2018 er foreløbige.

Kilde: Danmarks Statistik (tal for selskabsskatteindtægter i perioden 2000-2018) og *Økonomisk Redegørelse*, december 2019 (skøn for 2019 og 2020 samt tal for outputgab).

Af de samlede indtægter på 72 mia. kr. i 2017 vedrører de ca. 2½ mia. kr. kulbrinteindvinding i Nordsøen, mens de resterende ca. 69½ mia. kr. kommer fra øvrige selskaber. Set i et historisk perspektiv har selskabsskatteindtægterne af kulbrintevirksomhed været meget lave i 2015-2017. Det afspejler lave oliepriser, men også en forholdsvis begrænset produktion af olie og naturgas. Provenuet fra selskabsskatten deles mellem kommunerne og staten. Kommunerne får godt 15 pct. af de årlige indtægter, mens staten får knap 85 pct.

Grundlaget for selskabsskatten

Selskabernes indkomster beskattes som udgangspunkt i det land, hvor værdiskabelsen har fundet sted. Det indebærer, at den værdiskabelse, der er sket i Danmark, som udgangspunkt er underlagt dansk selskabsbeskatning. Tilsvarende er danske selskaber som udgangspunkt ikke skattepligtige i Danmark af den værdi, som de har skabt i *andre lande*. Denne værdiskabelse beskattes som udgangspunkt ligeledes i de lande, hvor den har fundet sted. Dette princip betyder eksempelvis, at overskud fra salg i udlandet af varer, der er produceret i Danmark på grundlag af dansk udviklede patenter og varemærker, vil være underlagt dansk beskatning. Omvendt vil overskud fra fx software, der er udviklet i USA, men som er solgt i Danmark, ikke skulle selskabsbeskattes i Danmark.

Ved opgørelsen af selskabernes skattepligtige indkomst (skattebasen) er der typisk fuld fradrag for de omkostninger, der er forbundet med erhvervelsen af indkomsten, jf. figur 3.2. Det drejer sig fx om løbende driftsomkostninger, såsom aflønning af medarbejdere, husleje og lignende. Desuden er der fradrag for finansieringsudgifter i form af renteudgifter og kurstab på lån. Fradrag for finansieringsudgifter er dog pålagt visse begrænsninger, hvis disse udgifter er meget høje sammenlignet med blandt andet selskabets aktiver.

Figur 3.2. Opgørelse af selskabsskattebasen

Kilde: Skatteministeriet.

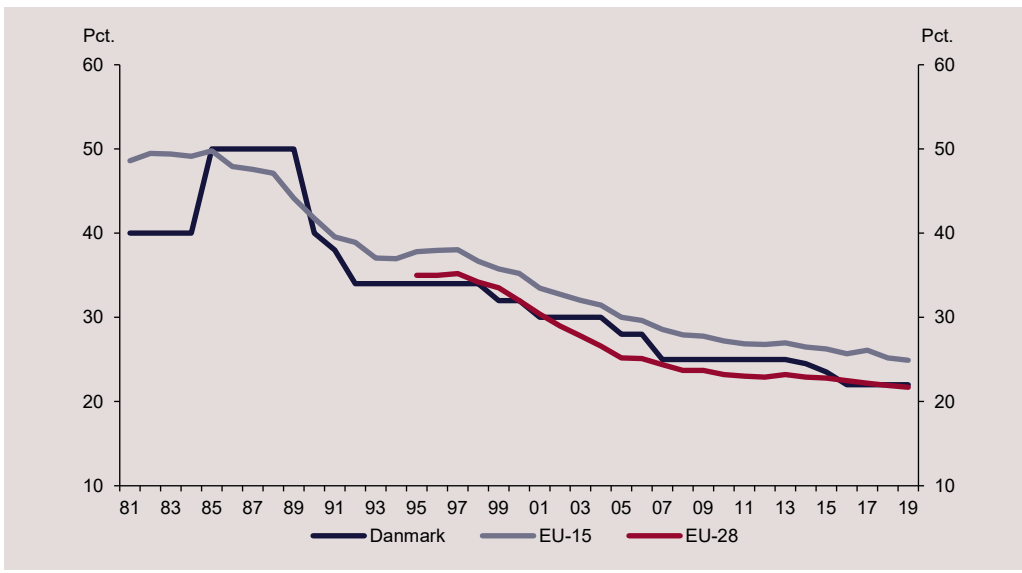
Med visse begrænsninger har selskaberne desuden mulighed for at modregne eventuelle underskud fra tidligere år i den skattepligtige indkomst for indeværende år. Investeringsudgifter knyttet til aktiver, som fx maskiner og bygninger, er typisk ikke fuldt ud fradragberettigede i anskaffelsesåret, men kan i stedet fratrækkes i

opgørelsen af den skattepligtige indkomst i form af *afskrivninger* over en længere årrække. Det har til formål at sikre, at der kan fradrages omkostninger til aktiverne i takt med, at de anvendes i værdiskabelsen.

Tendens til lavere selskabsskattesatser både internationalt og i Danmark

I Europa har der siden slutningen af 1980'erne været en tendens til lavere formelle selskabsskattesatser. I starten af 1980'erne var den formelle selskabsskattesats i mange lande i Europa omkring 50 pct., mens gennemsnittet for EU-28 er reduceret til knap 22 pct. i 2019 (uvægtet). En tilsvarende udvikling ses i Danmark, hvor selskabsskattesatsen gradvist er blevet reduceret fra 50 pct. i 1989 til de nuværende 22 pct., *jf. figur 3.3*.

Figur 3.3. Den formelle selskabsskattesats i Danmark og EU, 1981-2019

Anm.: For EU-15 og EU-28 er der tale om uvægtede gennemsnit. EU-15 er opgjort ekskl. Luxembourg.
Kilde: EU-Kommissionen: *Taxation Trends in the European Union* og OECD Tax Database.

Tendensen til lavere formelle selskabsskattesatser har været drevet af både *interne* og *eksterne* faktorer. Mange lande har anvendt en lavere selskabsskat som et instrument til at skabe økonomisk vækst *internt*, idet en lavere selskabsskat (fx ved en reduktion af den formelle sats) øger investeringerne og styrker produktiviteten. Desuden er højere produktivitet en forudsætning for højere realløn, hvorved en lavere selskabsskat bidrager til at øge indkomstniveauet generelt, *jf. senere*.

Samtidig har mange lande oplevet et *eksternt* pres for at reducere selskabsskatten, fordi nabolande og handelspartnere har nedsat deres selskabsskattesatser. En forholdsvis høj skattesats i et givet land øger således selskabernes incitament til at flytte aktivitet eller overskud til andre lande med en lavere beskatning. På den

måde bliver "højskattelandets" investeringer sat under pres, når andre lande reducerer deres selskabsskattesats. Denne form for *skattekonkurrence* har især betydning for små lande. Det afspejler, at kapital fra udlandet ofte har større betydning for små, åbne økonomier som den danske end for store lande. Derfor er navnlig små lande i højere grad afhængige af at opretholde en stærk konkurrenceevne – også i skattemæssig henseende.

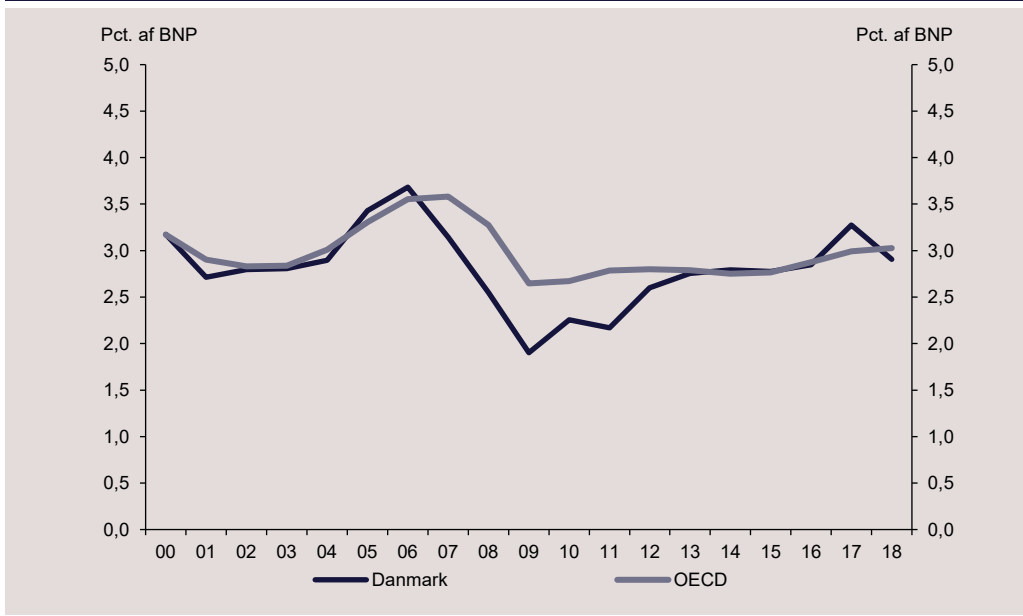
For store økonomier som fx USA, Japan og Tyskland har skattekonkurrencen med udlandet historisk haft mindre betydning. Øget globalisering og politiske ønsker om at stimulere økonomien har dog medført, at der også i de større lande er kommet mere fokus på selskabsskatten. Fx har USA nedsat den føderale selskabsskattesats fra 35 til 21 pct. fra og med 2018 – dog i kombination med en række udvidelser af skattebasen. Desuden har en række europæiske lande varslet, at de vil (eller overvejer at) nedsætte deres selskabsskattesats. Blandt andet har Frankrig i 2018 påbegyndt en gradvis reduktion af selskabsskattesatsen fra 33 til 25 pct. i 2022. Sverige har også valgt at nedsætte deres selskabsskattesats fra 22 pct. i 2018 til 20,6 pct. fra og med 2021 (finansieret ved en udvidelse af skattebasen).

Det er på det seneste primært store lande med relativt høje selskabsskattesatser, som fx USA og Frankrig, der har nedsat deres selskabsskat. I mindre lande, som i forvejen havde forholdsvis lave selskabsskattesatser, har der derimod i højere grad været tale om mere beskedne nedsættelser. Det har fået OECD til at kalde udviklingen i retning af lavere selskabsskattesatser for et "race to the average" snarere end et "race to the bottom". Det skal dog bemærkes, at de store landes tilnærmelse af deres skattesatser til det internationale gennemsnit kan tilskynde mindre lande til at nedsætte skatteprocenterne yderligere for at fastholde deres beskatningsgrundlag. Derfor er det fortsat uklart, hvilket gennemsnit landene samlet set bevæger sig imod.

Større og mere robust selskabsskattebase i Danmark

Parallelt med den gradvise nedsættelse af den danske selskabsskattesats henover de seneste 30 år har der været en generel tendens til, at grundlaget for selskabsskatten – dvs. skattebasen – er vokset. Denne udvikling kan i en vis udstrækning tilskrives, at man rent lovgivningsmæssigt har gjort skattebasen bredere og mere robust over for skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, jf. nedenfor.

I Danmark har tendensen til forøget skattebase i kombination med nedsættelsen af den formelle selskabsskattesats medvirket til, at de samlede indtægter fra selskabsskatten (målt som andel af BNP) i de senere år har ligget på omtrent samme niveau som ved årtusindeskiftet. Noget tilsvarende har gjort sig gældende internationalt, idet indtægterne fra selskabsskatten i OECD-landene i store træk har været nogenlunde stabile omkring 2½-3½ pct. af BNP i perioden 2000-2018, jf. figur 3.4.

Figur 3.4. Indtægter fra selskabsskatten i Danmark og OECD, 2000-2018

Anm.: For Danmark er indtægterne opgjort inkl. selskabsskat af kulbrintevirksomhed. Det anførte gennemsnit for OECD-landene er uvægtet.

Kilde: OECD Revenue Statistics.

Udvidelsen af selskabsskattebasen i Danmark siden slutningen af 1980'erne har – udover at finansiere ned-sættelser af selskabsskattesatsen – også været drevet af et ønske om at reducere mulighederne for skatte-unddragelse og skatteplanlægning.

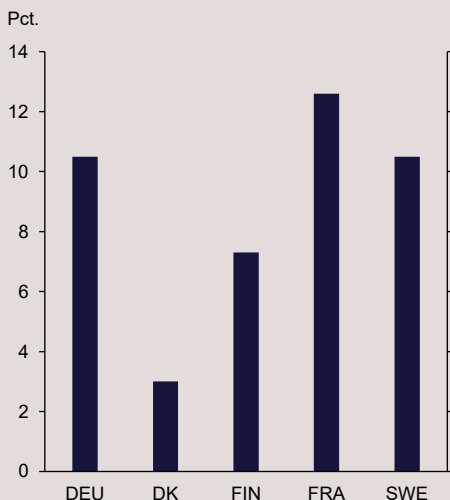
Bestræbelserne på dette område har primært haft sigte på at modvirke en (potentielt betydelig) erosion af selskabsskattebasen, men hensynet til at sikre fair og lige skattemæssige konkurrencevilkår har også indgået i de politiske overvejelser på selskabsskatteområdet. Specielt har der være fokus på at opstille såkaldte *værnsregler*, der skal reducere multinationale selskabers muligheder for at udnytte lavskattelande til at reducere deres danske beskatning.

Danmark har været et foregangsland i forhold til at indføre disse værnsregler. Det er vanskeligt at kvantificere de provenumæssige konsekvenser heraf. Effekterne af de danske værnsregler kan dog indirekte belyses ved at sammenligne den andel af de såkaldt *mobile aktiver* – i form af blandt andet finansielle aktiver og patentret-tigheder – som virksomheder med hovedsæde i Danmark har placeret i lavskattelande, med den tilsvarende andel for virksomheder, der har hovedsæde i andre lande.

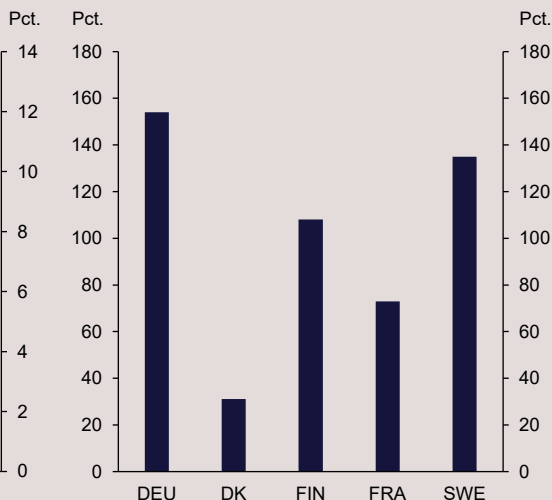
Baseret på europæiske regnskabsoplysninger kan det opgøres, at virksomheder med hovedsæde i Danmark har placeret ca. 3 pct. af deres mobile aktiver i udvalgte europæiske lavskattelande (Holland, Luxemburg, Irland, Malta, Cypern og Belgien). Til sammenligning har virksomheder med hovedsæde i Sverige og Tyskland over 10 pct. af deres mobile aktiver placeret i europæiske lavskattelande, mens andelen i Frankrig er over 12 pct., jf. figur 3.5. Virksomheder med hovedsæde i Danmark har således i mindre omfang placeret (den mest mobile del af) deres selskabsskattegrundlag i lavskattelande end selskaber med hovedsæde i andre sammenlignelige lande. Det er en indikation af, at de danske værnsregler i praksis har begrænset virksomhedernes incitament til at flytte deres aktiver og overskud til andre lande.

Danske og udenlandske selskabers mobile aktiver og overskud i europæiske lavskattelande

Figur 3.5. Andel af selskabers mobile aktiver placeret i europæiske lavskattelande i forhold til hovedsædeland

Figur 3.6. Overskud per lønkrone placeret i europæiske lavskattelande i forhold til hovedsædeland

Anm.: Lavskattelændene er afgrænset til Holland, Luxemburg, Irland, Malta, Cypern og Belgien. Disse lande er udvalgt, fordi deres effektive selskabsbeskatning for multinationale koncerner er markant lavere end i de fleste andre Vesteuropæiske lande. Schweiz har ikke kunne inkluderes, da data ikke indgår den europæiske version af Orbis-databasen. Mobile aktiver omfatter alle ikke-faste aktiver bogført i virksomhedernes regnskaber.

Kilde: Skatteministeriet på baggrund af Orbis-databasen.

Årsagen til de observerede forskelle på tværs af lande kunne principielt være, at danske virksomheder også har en relativt lille andel af deres reelle aktivitet og aktiver i europæiske lavskattelande sammenlignet med tyske, svenske og franske virksomheder. Imidlertid viser data, at for virksomheder med hovedsæde i Danmark udgør overskud pr. lønkrone i lavskattelande kun ca. 25 pct., mens tallet for virksomheder med hovedsæde i

Tyskland er oppe på 150 pct. og ligeledes er over 100 pct. for virksomheder med hovedsæde i Finland og Sverige, jf. figur 3.6.

Hvis en virksomhed har et meget højt overskud i forhold til lønomkostningerne, indikerer det, at overskuddet ikke skyldes reel aktivitet i lavskattelandet, hvilket kan være et tegn på, at overskuddet er flyttet til lavskattelandet med henblik på at reducere beskatningen. Fx ville man forvente at profitable patenter og andre immaterielle aktiver skabes i samme lande, hvor lønomkostningerne til forskning og udvikling foregår. Opgørelsen i figur 3.6 giver således også en indikation af, at de danske værneregler har været relativt effektive.

I de seneste år har der også været et stigende internationalt fokus på denne problemstilling i regi af OECD og EU, jf. boks 3.1.

Boks 3.1. Tiltag mod skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning

Siden midten af 1990'erne har der både i Danmark og internationalt været stigende fokus på tiltag, der modgår skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning, herunder især følgende:

CFC-beskatning: I 1995 blev der indført beskatning af kontrollerede udenlandske selskaber – Controlled Foreign Corporation. De såkaldte CFC-regler sigter efter, at selskaber ikke kan flytte indkomst fra finansielle og mobile aktiver til lavskattelande med henblik på skatteundgåelse eller -udskydelse.

Globalpuljeprincip: Før indførelsen af det såkaldte globalpuljeprincipet i 2005 kunne selskaber frit vælge, hvilke udenlandske dele af koncernen, der skulle indgå i den danske sambeskatningskreds (og derved beskattes samlet) – og hvilke som skulle stå udenfor. Før 2005 var det således muligt udelukkende at inddrage underskudsgivende selskaber i sambeskatningen, mens de overskudsgivende selskaber blev holdt udenfor dansk beskatning. Med indførelsen af globalpuljeprincipet blev *alle* koncernforbundne selskaber underlagt dansk beskatning ved selskabernes valg af international sambeskatning.

Indgreb mod kapitalfonde m.v.: I 2007 blev rentefradragsreglerne strammet blandt andet med indførelsen af et reteloft. Hensigten var at opstille et værn mod, at udenlandske investorer (fx kapitalfonde) opkøbte danske koncerner og placerede omkostningerne og renteudgifterne i Danmark, mens indtægterne blev beskattet i udlandet. Reglerne indebærer begrænsninger på, hvor store rentebetalinger der kan fradrages i den danske selskabsskattebase.

Boks 3.1. Tiltag mod skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning (fortsat)

BEPS-projektet: I 2015 afsluttede OECD- og G20-landene et projekt om *Base Erosion and Profit Shifting* (BEPS). Projektet indeholder en række minimumsstandarder, som landene har forpligtet sig til at overholde. Minimumsstandarderne omfatter blandt andet informationsudveksling og dokumentationskrav i forhold til *transfer pricing* samt en række anbefalinger til *best practice* om fx rentefradragsbegrænsningsregler, såkaldt hybride arrangementer og CFC-regler.

I kølvandet på BEPS-projektet blev der i 2016 vedtaget et rammesættende skatteundgåelsesdirektiv i EU, som omfatter regler til bekæmpelse af skatteundgåelse. Det er op til de enkelte EU-lande at implementere indholdet på den måde, der passer bedst til de enkelte landes skattesystem. Danmark havde allerede inden vedtagelsen af direktivet udbyggede værnsregler. Derfor har de afledte ændringer foranlediget af direktivet overordnet set været relativt begrænsede i Danmark sammenlignet med mange andre EU-lande. I Danmark udestår stadig en fuld implementering af de dele af direktivet, der vedrører beskatning af CFC-indkomst.

Effektive selskabsskattesatser

Når man skal sammenligne skatteregler på tværs af landegrænser, er det ikke tilstrækkeligt blot at se på størrelsen af de formelle selskabsskattesatser. Det skyldes, at reglerne for opgørelse af skattebasen kan variere betydeligt fra land til land. Eksempelvis har nogle lande særligt lempelige regler for indkomst fra patentrettigheder, mens andre har særligt lempelige regler for rederivirksomhed. Tilsvarende har nogle lande meget gunstige afskrivningsregler eller mulighed for at fradrage udgifter til forskning og udvikling med mere end 100 pct.

En mere retvisende sammenligning på tværs af lande kræver således, at der fokuseres på den *effektive beskatning* af selskaberne. I den økonomiske faglitteratur er der gennem årene blevet anvendt mange forskellige metoder til at belyse selskabernes effektive beskatning – hver med deres styrker og svagheder.

En måde at belyse den effektive selskabsbeskatning på tværs af lande er at tage udgangspunkt i selskabsskatteprovenuets andel af BNP. En svaghed ved denne metode er, at BNP (og andre lignende overordnede nationalregnskabsstørrelser) indeholder betydelige indkomster fra andre aktører end selskaber.

En anden måde at beregne den effektive beskatning på er at tage udgangspunkt i en hypotetisk virksomhed eller investering med udgangspunkt i de formelle selskabsskattesatser, afskrivningsregler mv. Denne metode anvendes i EU's løbende opgørelse af medlemslandenes effektive selskabsskattesatser.

De effektive satser er typisk et par pct.-point lavere end landenes formelle satser. Den effektive gennemsnitlige selskabsskattesats i Danmark er med denne metode beregnet til ca. 20 pct. i 2018, hvilket er 2 pct.-point under den formelle selskabsskattesats, *jf. figur 3.7*. Samtidig svarer den effektive selskabsskattesats i Danmark til gennemsnittet (uvægtet) for de nuværende 28 EU-lande.

En svaghed ved denne metode er, at der tages udgangspunkt i en fiktiv gennemsnitsvirksomhed. Metoden vil derfor kunne undervurdere eller helt se bort fra effekten af visse selektive skattebegunstigelser, fx den danske tonnageskatteordning for rederivirksomhed.

Figur 3.7. Formelle og effektive selskabsskatter i EU-landene, 2018

Anm.: De effektive gennemsnitlige selskabsskattesatser er beregnet ud fra den metode, som Devereux og Griffith har udviklet i *The Taxation of Discrete Investment Choices* (1999) og *Evaluating Tax Policy for Location Decisions* (2003), der baserer sig på skattebetalingen i en hypotetisk virksomhed i et givent land. For EU-28 er der tale om et uvægtet gennemsnit.

Kilde: EU-Kommissionen *Taxation trends in the European Union*.

Den aktuelle internationale dagsorden på selskabsskatteområdet

Danmark er langt fremme med implementeringen af værnregler og har derfor i dag en relativt robust selskabsskattebase sammenlignet med mange andre lande. Desuden understøtter reglerne om fradrag, afskrivninger mv. generelt en nogenlunde neutral sammensætning af investeringerne. Samtidig er Danmark med en effektiv selskabsskattesats på ca. 20 pct. omtrent på niveau med gennemsnittet i EU. Specielt en række større lande har dog de seneste år valgt at nedsætte selskabsskattesatsen, hvilket kan lægge et pres på mindre lande – fx Danmark – til også at nedsætte deres skattesatser yderligere.

Globaliseringen og digitaliseringen kan også medføre, at den danske selskabsbeskatning sættes under fornyet pres i de kommende år. Multinationale selskaber opererer i stigende omfang med komplekse værdikæder på tværs af landegrænser og kontinenter, mens produkter og distribution i stigende grad bliver digitale. Denne udvikling gør det i stigende omfang vanskeligt at opgøre, hvor stor en andel af værdiskabelsen der finder sted i de enkelte lande. Det besværliggør en retvisende fordeling af selskabsskattebasen på tværs af lande.

Fælles og konsolideret selskabsskattebase

I EU-regi har disse udfordringer ført til overvejelser om at indføre en *fælles selskabsskattebase* (Common Corporate Tax Base – CCTB), hvor reglerne for at opgøre selskabernes skattepligtige indkomst harmoniseres, fx ved at indføre ens regler i medlemslandene for fradrag for afskrivninger, driftsomkostninger, underskudsfrørelse mv. Derudover ses der på mulighederne for at indføre en *konsolideret selskabsskattebase* (Common Consolidated Corporate Tax Base – CCCTB). Her er det tanken, at den samlede skattepligtige indkomst skal fordeles ud fra en fordelingsnøgle baseret på en række parametre – herunder værdien af materielle aktiver, beskæftigelse, lønsum og omsætning i de enkelte medlemslande, *jf. boks 3.2*.

Et effektivt værn mod skattekonkurrence på selskabsskatteområdet internt i EU kræver både en harmonisering af *skattebasen* og en *bund under skattesatserne*. De enkelte lande vil fortsat kunne fastsætte deres egen individuelle selskabsskattesats, hvis der alene indføres en fælles selskabsskattebase i EU. En harmonisering af *skattebasen* vil således ikke i sig selv kunne forhindre, at landene konkurrerer om at tiltrække investeringer fra hinanden ved at nedsætte deres formelle selskabsskattesatser, og vil derfor ikke kunne forhindre et fremtidigt "race to the bottom", hvor landene konkurrerer deres formelle selskabsskattesatser ned.

Skal denne type skattekonkurrence forhindres, vil det kræve, at der parallelt med en harmonisering af *basen* også indføres en egentlig *bund under selskabsskattesatsen* i form af en minimumssats i EU. En europæisk bund under selskabsskatten vil dog ikke forhindre en potentiel skattekonkurrence med resten af verden. Samtidig vil det reducere landenes mulighed for at stimulere deres økonomi og modvirke konjunkturtilbageslag ved at justere deres selskabsbeskatning. Der er aktuelt ikke forslag om en sådan bund under selskabsskattesatserne i EU.

Boks 3.2. Konsekvenser af en fælles og en konsolideret selskabsskattebase

EU-Kommissionen begrundet en fælles og en konsolideret selskabsskattebase (CCCTB) med, at det vil indebære betydelige administrative lettelser for de multinationale selskaber, der kun vil skulle indgive selvangivelse i ét medlemsland. Det vil modvirke både dobbeltbeskatning og muligheden for, at skattepligtig indkomst helt undgår beskatning. Endelig vil en CCCTB medføre, at de nuværende problemstillinger omkring *transfer pricing* internt i EU forsvinder, idet de multinationale selskaber ikke længere vil kunne flytte overskud fra et EU-land til et andet ved at anvende interne afregningspriser, der afviger fra priserne på de almindelige frie markeder.

På den anden side vil der blive skabt et incitament til, at virksomhederne placerer en større del af beskæftigelsen, omsætningen og deres materielle aktiver i lande med en lav selskabsskattesats, hvorved der kan opstå nye typer af *transfer pricing* problemer. Det kan trække i retning af en øget konkurrence på selskabsskattesatsen mellem EU-landene.

Boks 3.2. Konsekvenser af en fælles og en konsolideret selskabsskattebase (fortsat)

Indførelsen af en CCTB og en CCCTB vil også medføre, at Danmark reelt mister indflydelse på selskabsskatteområdet. Det vil blandt andet påvirke mulighederne for at sammensætte den danske selskabsbeskatning ud fra nationale økonomisk-politiske overvejelser. Desuden kan selskabsskatten ikke ses fuldstændig isoleret fra det øvrige danske skattesystem, herunder blandt andet balancen mellem indkomstkatten og aktieindkomstkatten.

Beskatning af digitale selskaber

En anden udfordring, der aktuelt har stor politisk bevågenhed, er beskatningen af en række store globale *it-virksomheder*. Disse virksomheder har i en årrække betalt en meget begrænset selskabsskat af deres aktiviteter i det enkelte EU-land trods en betydelig omsætning herfra. I den forbindelse har blandt andet EU-Kommisjonen argumenteret for, at det nuværende selskabsskattesystem ikke tager højde for, at brugerne af digitale ydelser i sig selv i stigende omfang bidrager til værdiskabelsen.

Samfundsøkonomisk kan det være fornuftigt at beskatte en potentiel overnormal profit i digitale selskaber med særlig markedsmagt (fx som følge af stærke netværkseffekter i kraft af mange brugere), særligt hvis den ikke i forvejen kommer til beskatning i hjemlandet. Forslag og forhandlinger i EU og OECD har dog peget på substantielle problemer med at afgrænse og håndhæve en beskatning, der alene omfatter digitale selskaber med særlig markedsmagt.

OECD har vedtaget et arbejdsprogram, der skal afdække området og komme med forslag til globale konsensusløsninger inden udgangen af 2020. Arbejdet i OECD behandler aktuelt en række forslagsskitser, der er opdelt i to søjler.

Den ene søjle indeholder forslag, som grundlæggende vil ændre på de nuværende internationalt accepterede beskatningsprincipper ved at justere regler for fast driftssted og beskatningsretten heraf, blandt andet baseret på brugerdreven værdiskabelse eller immaterielle aktiver forbundet med marketing. I forhold til i dag vil forslagene i denne søjle betyde en omfordeling af beskatningsgrundlag og vil overordnet bevirke, at selskabers overskud i højere grad vil blive beskattet der, hvor de har deres omsætning, fremfor hvor de traditionelle værdiskabende aktiviteter finder sted, som fx forskning og udvikling. Det vil være et brud med det hidtidige princip om, at beskatningsretten ligger i det land, hvor værdiskabelsen finder sted.

Som en åben og vidensbaseret økonomi med et begrænset marked vurderes Danmark samlet set ikke at have en statsfinansiel interesse i en hel eller delvis overgang til et omsætningsbaseret beskatningsprincip. Det skyldes, at der er store danske selskaber med væsentlige immaterielle rettigheder, som har betydelig omsætning

udenfor Danmark, men som betaler størstedelen af deres selskabsskat i Danmark, fordi overskuddet kan henføres til immaterielle rettigheder, der er skabt og fortsat befinder sig i Danmark.

Den anden søjle indeholder forslag, der bygger videre på OECD's BEPS-anbefalinger, som sigter mod at bekæmpe udhuling af selskabsskattebasen og kunstig flytning af overskud til lavskattelande, jf. boks 3.1. Forslagene i den anden søjle ændrer ikke på de gældende internationale principper for fordeling af beskatningsretten mellem lande, men introducerer en global standard for effektiv minimumsbeskatning. Herved sikres, at ingen virksomheder kan undgå at bidrage til fællesskaberne, heller ikke digitale virksomheder.

3.3 Selskabsskatten i det danske skattesystem

I en åben økonomi som den danske er investeringer (kapital) mobile på tværs af landegrænser. Investeringer vil derfor frit kunne allokere til de lande, hvor de kan opnå det højeste afkast, når der korrigeres for forhold som risiko, adgang til markeder og kvalificeret arbejdskraft, beskatningsforhold etc.

Selskabsskat er også en kildeskat på afkastet af investeringer, og skattebyrden bæres derfor umiddelbart af virksomhedsejerne (fx aktionærene). Tilskyndelsen til at foretage investeringer i fx Danmark afhænger imidlertid af afkastet *efter* skat. En udenlandsk investor vil kræve samme (risikokorrigerede) afkast efter skat af investeringer i Danmark som i fx Irland, hvor selskabsskatten er lavere. *Før* skat vil investeringer i Danmark derfor skulle have et højere afkast i Danmark end i Irland. Det betyder med andre ord, at der vil være investeringer, der er rentable at foretage i Irland, som ikke er rentable at gennemføre i Danmark. Selskabsskatten indebærer altså, at størrelsen af kapitalapparatet i danske virksomheder er lavere, end det ellers ville have været.

Et lavere kapitalapparat betyder også, at arbejdsproduktiviteten reduceres. Hvis arbejdskraften har adgang til et stort og moderne kapitalapparat og den nyeste teknologi, vil det typisk også betyde, at arbejdsproduktiviteten er høj. Dermed vil den aflønning, som medarbejderne modtager for deres arbejdsindsats, også være høj, jf. figur 3.8. Derfor kan selskabsskatten i sidste ende siges at være en skat på både kapital og arbejdskraft. På denne baggrund vurderes det også, at fordelingsvirkningerne af selskabsskatten er omtrent neutrale, idet selskabsskatten dog sikrer en vis beskatning af udenlandske ejere af danske virksomheder, jf. afsnit 3.2.

Figur 3.8. Selskabsskattens betydning for investeringer og lønninger

Selskabsskatten har betydning for omfanget, sammensætningen og organiseringen af investeringer og påvirker investeringsbeslutningen gennem seks overordnede kanaler, jf. boks 3.3. Selskabsskatten påvirker blandt andet investorenes incitament til at investere og påtage sig en økonomisk risiko, og tilskynder virksomheder til at lokalisere overskud i lande med lav beskatning. Det fører til et samfundsøkonomisk tab i form af lavere produktivitet, lønninger og velstand.

Boks 3.3. Selskabsskattens påvirkning af investeringsbeslutninger mv.

(1) Lokalisering af investeringer

En række forhold har betydning for hvor i verden, virksomheder vælger at placere deres investeringer i produktion, udvikling, hovedkvarterfunktioner, distribution mv. I lokaliseringsbeslutningen indgår nærhed til markeder, adgang til kvalificeret arbejdskraft, politisk stabilitet, omkostningsniveauet i de enkelte lande mv. Niveauet for selskabsskatten kan derfor være udslagsgivende, når virksomheder skal vælge mellem geografisk forskellige lokaliteter, der ellers har nogenlunde ens strukturelle karakteristika.

(2) Størrelsen af investeringen

Selskabsskatten øger kravet til afkastet før skat af investeret egenkapital. Det betyder, at investeringerne reduceres, indtil kapitalapparatet er nedbragt til et niveau, hvor afkastet af investeringer i danske selskaber er tilstrækkeligt stort til at kompensere for selskabsskatten. Selskabsskatten har således ikke kun betydning for lokaliseringen af investeringer mellem lande, men også for, hvor meget virksomhederne vælger at investere i det enkelte land.

(3) Risikovillighed

Selskabsskatten har også betydning for investorernes risikovillighed. Det hænger sammen med, at den skattemæssige behandling af overskud og underskud ikke er symmetrisk. Fx beskattes overskud som udgangspunkt i det pågældende indkomstår, mens underskud typisk kun kan fremføres til modregning i senere års overskud – og dermed ikke udløser decideret negativ skat i det indkomstår, som underskuddet knytter sig til. Denne asymmetri trækker i retning af en lavere risikovillighed.

Boks 3.3. Selskabsskattens påvirkning af investeringsbeslutninger mv. (fortsat)**(4) Valg af finansieringsinstrument**

Selskabsskattesatsen påvirker desuden den måde, virksomhederne indretter deres investeringer på. Fx vil afkast af investeringer finansieret via egenkapital blive beskattet fuldt ud, mens virksomhederne i forbindelse med lånefinansierede investeringer vil få fradrag i deres skattepligtige indkomst i form af de renteudgifter, som lånet giver anledning til. Selskabsskatten indebærer derfor et incitament til gældsætning i virksomhederne. I det lys vil en nedsættelse af selskabsskatten mindske selskabernes incitament til låntagning, hvilket vil gøre dem mere robuste overfor fx konjunkturtilbageslag.

(5) Lokalisering af overskud (indkomsttransformation)

Selskabsskatten tilskynder også multinationale virksomheder til at forsøge at kanalisere overskud til lavskattelande, mens udgifter kanaliseres til lande med en høj selskabsskat med henblik på at reducere skattebasen i disse lande. Denne form for "indkomsttransformation" kan blandt andet ske ved, at de interne afregningspriser og lån mellem concernernes forskellige datterselskaber ikke fastsættes på armslængdevilkår – altså hvad de ville være mellem uafhængige parter på et frit marked – men ud fra hvor i verden, selskaberne ønsker, at overskud skal bogføres og dermed beskattes.

(6) Valg af organisationsform

Endelig kan selskabsskatten have betydning for, om en erhvervsdrivende vælger at organisere virksomheden som et selskab eller som en personligt drevet virksomhed, der fx beskattes via den relativt favorable virksomhedsskatteordning.

Tiltag på selskabsskatteområdet med positiv effekt på samfundsøkonomien

Set fra et samfundsøkonomisk synspunkt er det mest hensigtsmæssigt, at der foretages investeringer på de områder, der giver det største (risikokorrigerede) afkast før skat. En række potentielle tiltag kan reducere eller helt fjerne nogle af de ulemper, der følger af selskabsbeskatningen – herunder reducerede investeringer, lavere risikovillighed og mindre provenu på grund af flytning af overskud til udlandet via indkomsttransformation.

I den politisk-økonomiske debat fremsættes til tider forslag, der selektivt søger at fremme investeringer i specifikke brancher eller specielle typer virksomheder, fx nye eller små virksomheder. Sådanne selektive skattebeholdninger vil medføre en uensartet beskatning af forskellige investeringer. Det kan medføre, at der foretages forholdsvis mange investeringer på områder, som har et relativt lavt afkast før skat, hvorved arbejdskraft og andre produktionsressourcer fastholdes i lavproduktive sektorer uden vækstmuligheder. Det vil hæmme produktiviteten i samfundet som helhed og dermed reducere den samlede velstand. Derfor bør særordninger og skattesubsidier, der støtter specifikke typer af investeringer, som udgangspunkt undgås, jf. boks 3.4

Det kan dog i nogle tilfælde være fordelagtigt at indføre sådanne særordninger, hvis aktiviteterne er forbundet med positive eksternaliteter. Disse opstår, når investeringer har en positiv effekt på andre end de virksomheder, der afholder investeringsomkostningerne. Det kan fx være investeringer i forskning og udvikling, som også kan komme andre virksomheder til gode i form af spillover effekter. Her vil virksomhederne have en tendens til

at underinvestere i forhold til det samfundsøkonomisk optimale, fordi de ikke indregner de positive effekter for andre virksomheder i deres investeringsbeslutning.

Positive eksternaliteter kan således begrunde en lempeligere selskabsbeskatning. Der er dog behov for en afvejning både i forhold til eksternaliteternes størrelse og omfanget af evt. andre direkte eller indirekte støtteordninger – ellers er der en risiko for oversubsidiering med et samfundsøkonomisk tab til følge.

Boks 3.4. Samfundsøkonomiske principper for indretning af selskabsbeskatningen

Når den samlede, sammensatte skattesats (selskabsskat plus avance- og udbytteskat hos ejeren) er ens på tværs af investeringsprojekter, siges skattesystemet at være *neutralt*. Den enkelte virksomhed vil her have incitament til at træffe de valg, der medfører størst mulig værdiskabelse, selvom afkastet beskattes.

Hvis skattesystemet ikke er neutralt, men favoriserer bestemte typer investeringsaktiviteter, produktionsmetoder mv., så tilskyndes virksomhederne til at træffe beslutninger, som kan indebære et samfundsøkonomisk tab. Det hænger sammen med, at skattefavoriserede aktiviteter i givet fald kan være attraktive, selvom deres (risikokorrigerede) afkast før skat ikke er de højeste. Muligheder for skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning kan i denne forbindelse have samme utilsigtede effekter som politisk besluttede skattesubsidier.

Det betyder, at det ud fra et skattefagligt synspunkt som udgangspunkt bør sikres, at der *ikke* gives mulighed for, at:

- (1) bestemte aktiviteter omfattes af særligt gunstige fradragsregler,
- (2) udvalgte aktiver afskrives hurtigere end den økonomiske værdiforringelse, eller at
- (3) særligt favorable skattevilkår indføres for virksomheder af en bestemt størrelse eller med en særlig organisationsform.

Set i et samfundsøkonomisk og skatteteoretisk perspektiv kan det dog alligevel i nogle tilfælde være fordelagtigt at indføre sådanne særordninger, hvis aktiviteterne er forbundet med positive eller negative eksternaliteter. Det gælder fx skattesubsidier til støtte for forskning og udvikling.

Lavere selskabsskat

Set fra et samfundsøkonomisk perspektiv kan der være gevinster forbundet med en nedsættelse af selskabsskatten – ikke kun for virksomhedsejerne, men også for den almindelige lønmodtager og for personer på overførselsindkomst. Det skyldes, at de lønftigninger, som en lavere selskabsskattesats giver anledning til, også vil bidrage til en højere satsregulering – og dermed højere dagpenge, folkepension mv. samt højere offentlige lønninger gennem den såkaldte reguleringsordning. Samtidig reduceres alle de seks ovennævnte påvirkninger af selskabsskatten, og både investeringerne og væksten øges.

Et skøn for de kvantitative effekter af en lavere selskabsskattesats er beskrevet nærmere i *afsnit 3.4*.

Fradrag for forrentning af egenkapital (ACE)

Investeringer kan finansieres enten via lånefinansiering eller ved, at ejerne stiller kapital til rådighed for selskabet i form af egenkapital (eller en kombination af låne- og egenkapitalfinansiering). Der er i dag typisk fuldt fradrag for renteudgifter, og marginale investeringer finansieret ved optagelse af gæld påvirkes dermed ikke af selskabsskatten. Der er imidlertid ikke fradrag for afkast af ejernes egenkapital.

En investor kan som udgangspunkt vælge mellem mange forskellige investeringsformer – herunder at købe danske statsobligationer eller andre aktiver med lav risiko og høj likviditet. Disse investeringer siges at give et normalafkast bestemt af udbud og efterspørgsel på de globale kapitalmarkeder. Selskabsskatten medfører, at en række ellers rentable investeringer i Danmark ikke foretages, fordi investeringerne som følge af selskabsskatten giver et afkast efter skat, der er lavere end normalforrentningen.

En måde at undgå denne negative effekt af selskabsskatten på investeringsniveauet er at friholde den del af afkastet fra investeringerne, der svarer til normalforrentningen. På den måde vil alle investeringer med et afkast *før* skat, som er på eller over normalforrentningen i økonomien, også være rentable *efter* skat.

Det kan gøres gennem et *fradrag for normalforrentningen* af egenkapitalfradrag i selskabsskatten – et såkaldt *allowance for corporate equity (ACE)*. Med et ACE-fradrag vil selskabsskattegrundlaget i princippet blive reduceret til at udgøre ren profit, mens normalafkastet skærmes for beskatning. Ideelt set bevirker det, at selskabsskattens effekt på lokaliseringen af investeringer mellem Danmark og udlandet reduceres, mens påvirkningen af investeringsomfanget helt forsvinder. På den måde sker der en markant reduktion i selskabsskattens negative effekter på investeringerne og dermed kapitalapparatet.

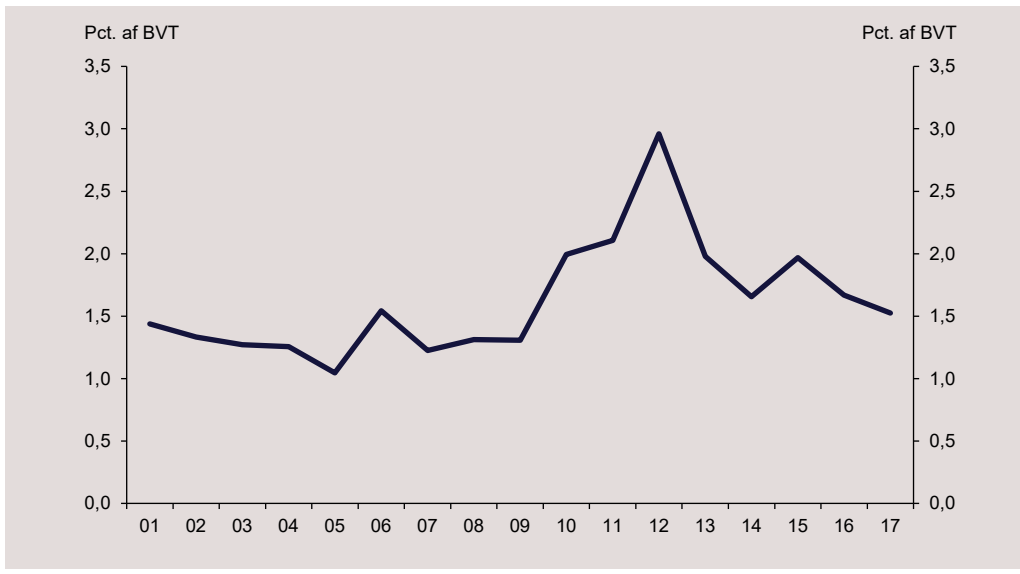
Ved at friholde normalforrentningen for selskabsbeskatning fjernes den problemstilling, der er knyttet til, at selskabsskatten hæmmer investeringerne. Det sker vel at mærke uden, at der samtidig åbnes for et potentielt hovedaktionærproblem. Desuden elimineres den nuværende skattemæssige begunstiggelse af (lånefinansieret) fremmedkapital fremfor egenkapital. Et ACE-fradrag reducerer dog ikke problemet med indkomsttransformation (dvs. flytning af overskud til udlandet). Endvidere kan indførelsen af fradraget være forbundet med potentielt væsentlige administrative byrder for såvel virksomhederne som for skattemyndighederne, som vil skulle opføre (og kontrollere) den skattemæssige egenkapital.

Virkninger af underskudsbegrænsningsreglen

Selskabsskatteoven indeholder en regel, der begrænser mulighederne for at fremføre tidligere års underskud over en vis størrelse i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst for et givet indkomstår. Efter gældende regler kan fremførselsberettigede underskud op til ca. 8 mio. kr. fradrages fuldt ud i positiv selskabsskattepligtig indkomst, mens underskud herudover alene kan nedbringe det resterende overskud med 60 pct. i de år, hvor det fradrages. Uudnyttede underskud kan dog fremføres uden tidsbegrænsning til fradrag i senere års overskud. I 2017 fremførte virksomheder underskud for knap 30 mia. kr. i alt, hvilket svarer til ca. 1,5 pct. af

bruttoværditilvæksten (BVT), jf. figur 3.9. Dermed er omfanget af de fremførte underskud nogenlunde tilbage på samme niveau som i 00'erne, før eftervirkningerne af finanskrisen satte ind.

Figur 3.9. Anvendte underskud fra tidligere år, 2001-2017

Anm.: I 2012 blev reglerne om fremførelse af underskud strammet for indkomstår påbegyndt fra og med 1. juli 2012. Det relativt høje niveau for fremførte underskud i 2012 skal ses i sammenhæng hermed, idet stramningen af reglerne om underskudsfræmførelse har givet selskaberne incitament til at fremskynde anvendelsen af underskud. Det kan fx ske ved at udskyde skattemæssige afskrivninger til efterfølgende indkomstår.

Kilde: Skatteministeriet.

Underskuds begrænsningen medfører en påvirkning af investeringsstrukturen væk fra investeringer med større risiko og dermed et højt forventet afkast, idet et givet selskab mister skatteværdien af fradraget for akkumulerede underskud, hvis selskabet ophører, eller hvis underskuddet på anden måde fortabes. Desuden påføres selskaberne et rentetab og en likviditetsbelastning, idet underskuddene først kan udnyttes senere.

Underskuds begrænsningsreglen hæmmer således selskabernes tilskyndelse til at foretage mere risikofyldte investeringer, fordi staten påtager sig en mindre del af risikoen, end hvad der ville have været tilfældet i fravær af denne begrænsning på de fremførte underskud. Det begrænser investorenes risikovillighed. Underskuds begrænsningen giver også et incitament til at samle underskudsgivende og overskudsgivende aktiviteter i samme selskab (eller sambeskatningskreds) for at sikre, at de kan udnyttes. Dette kan påvirke organiseringen af virksomhederne.

Skattesubsidier for forskning og udvikling

Ny viden i en virksomhed kan have en positiv afsmitning på produktiviteten i andre virksomheder. Det betyder, at én virksomheds udgifter til forskning og udvikling (FoU) kan have en positiv økonomisk effekt på andre virksomheders bundlinje. Denne *positive eksternalitet* medregnes ikke, når en virksomhed beslutter hvor mange ressourcer, der skal investeres i FoU. De positive "spillover"-effekter kan ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv være med til at begrunde, at der i dag ydes betydelige tilskud til virksomhedernes forskningsindsats blandt andet i form af skatteincitamenter, *jf. boks 3.5*.

Boks 3.5. Skattesubsidier til forskning og udvikling

De danske selskabsskatteregler understøtter virksomhedernes incitamenter til at investere i forskning og udvikling via flere kanaler.

For det *første* er det muligt for virksomheder at straksafskrive udgifter til forskning og udvikling (FoU), selv om hensigten med forskningen mv. er at opbygge immaterielle aktiver, der giver et økonomisk afkast over en længere årrække. I det aktiver almindeligvis afskrives over deres økonomiske levetid, giver muligheden for straksafskrivning af FoU-udgifter de pågældende virksomheder en likviditetsfordel i form af fremrykkede afskrivninger, der giver en lavere skattebetaling nu og her. Fradragsværdien øges gradvist fra 100 pct. i 2017 til 110 pct. i 2026 i medfør af *Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer* (november 2017).

For det *andet* har virksomhederne parallelt med muligheden for at straksafskrive egne udgifter til forskning og udvikling tillige mulighed for at straksafskrive udgifter til køb af knowhow og patentrettigheder fra andre (uafhængige) selskaber.

For det *trede* har virksomhederne mulighed for at straksafskrive udgifter til maskiner, udstyr og andre anlægsaktiver med relation til FoU, der ellers almindeligvis afskrives over en længere årrække.

For det *fjerde* kan virksomheder via såkaldte skattekreditter vælge at få udbetalt skatteværdien af den del af deres underskud, der stammer fra forsknings- og udviklingsaktiviteter. Efter gældende regler kan der maksimalt udbetales skatteværdien af 25 mio. kr. årligt. Ved en selskabsskattesats på 22 pct. svarer det til højst 5½ mio. kr.

Rent statistisk er det forbundet med stor usikkerhed og metodiske udfordringer at kvantificere omfanget af de positive eksternaliteter knyttet til FoU. Det er derfor også vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang der er behov for yderligere skattebegunstigende tiltag, om ordningerne allerede i dag ligger på et fornuftigt niveau – eller om de ligefrem er for gunstige. Det er derfor også vanskeligt at vurdere, om øget støtte til FoU vil have en positiv effekt på samfundsøkonomien. Det kan i den forbindelse bemærkes, at der allerede i dag ydes en betydelig skattemæssig indirekte støtte til FoU. De samlede skattesubsidier til FoU – også kaldet *skatteudgifter* – skønnes således til ca. 2¼ mia. kr. i 2019, *jf. bilagstabel B8*.

3.4 Kvantitativ analyse af ændringer i selskabsskatten

Hidtil har de økonomiske ministerier benyttet sig af såkaldt partiel analyse, når de mange virkninger forbundet med selskabsskatten – og beskatning af kapitalafkast i øvrigt – skulle kvantificeres.

Partielle analyser er kendetegnet ved, at de kun betragter dele af økonomien, når der gennemføres ændringer af fx selskabsskatten. Samspelet mellem forskellige effekter belyses derfor ikke systematisk og typisk i relativt begrænset omfang. Beskatning af selskaber og kapitalafkast i øvrigt er imidlertid forbundet med en væsentlig kompleksitet, idet beskatningen griber ind i mange forskellige beslutninger i både husholdninger og erhverv på én gang.

Skatteministeriet har derfor gennem et større analysearbejde udviklet en model, der kan bidrage til at kvantificere de komplekse og tæt forbundne adfærdsvirkninger, der følger af ændringer i erhvervs- og kapitalafkastbeskatningen. Den ny model er en såkaldt generel ligevægtsmodel, som kaldes SIA (**S**katteministeriets model for **I**nvesterings**A**dfærd).

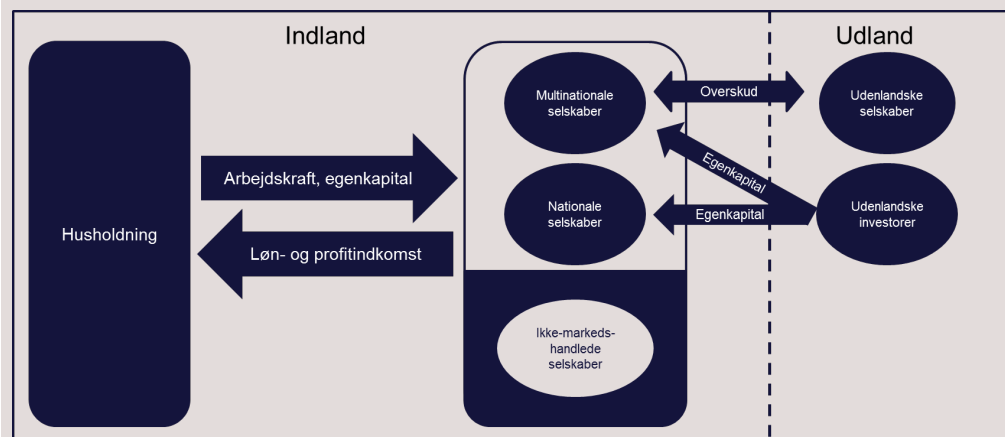
Det er hensigten, at modellen skal supplere de eksisterende regnemetoder for afkastbeskatningens virkninger på de offentlige finanser, arbejdsudbud mv. og yderligere kvalificere de skønnede effekter af ændringer i fx selskabsskatten. SIAs foreløbige resultater kan fx bidrage til at styrke kvantificeringen af effekterne på strukturelt BNP, produktion og velstand i forbindelse med ændringer i erhvervs- og kapitalafkastbeskatningen.

Modellen muliggør således analyser af virkningerne af ændringer i beskatningen af blandt andet selskabers overskud. Hermed bliver det muligt på en konsistent måde at illustrere virkningerne af fx en ændret allokering af kapital og arbejdskraft på tværs af virksomhedstyper.

Modellens overordnede struktur og opbygning

SIA er beregnet til at beskrive og vurdere de *langsigtede*, strukturelle virkninger på samfundsøkonomien af ændringer i selskabsskatte- og kapitalbeskatningsreglerne. Modellen er statisk. Det betyder, at den alene betragter skiftet fra én ligevægt i økonomien til en ny – men ikke tilpasningen af økonomien mellem de to ligevægte. Den tilpasning kan tage tid som følge af trægheder i tilpasningen af blandt andet priser, lønninger og størrelsen af kapitalapparatet. Modellen er derfor ikke velegnet til at foretage vurderinger på kort eller mellemlangt sigt. Modellen beskriver Danmark som en lille, åben økonomi, hvor forbrugerpriser, renter og afkastkrav til investeret egenkapital er fastsat på verdensmarkedet og betragtes som givne. I modellen består den danske økonomi (forsimplet) af én repræsentativ husholdning, tre forskellige typer af selskaber og en offentlig sektor, jf. figur 3.10.

Figur 3.10. SIA-modellens struktur

Kilde: Skatteministeriet.

Den første type selskaber betegnes *multinationale selskaber* og omfatter koncerner, der er placeret i flere lande. Disse selskaber er *markedshandlede*, dvs. deres aktier er tilgængelige for både danske og udenlandske investorer, fx på en børs. Samtidig har disse selskaber en vis mulighed for at kunne flytte dele af overskuddet til lande med lavere selskabsskattesats end den danske og dermed reducere deres samlede skattebetaling.

Den anden type selskaber betegnes *nationale selskaber* og omfatter koncerner, der ligeledes er *markedshandlede*, men som er kendetegnet ved alene at være lokaliseret og betale selskabsskat i Danmark. De nationale selskaber har derfor (til forskel fra de multinationale selskaber) ikke mulighed for at flytte overskud fra Danmark til andre lande med lavere selskabsskat.

Den tredje type selskaber betegnes *ikke-markedshandlede selskaber* og er kendetegnet ved at være rent danskejede. Det indebærer, at de ikke-markedshandlede selskaber (til forskel fra de markedshandlede selskaber) ikke har adgang til de internationale kapitalmarkeder, men kun kan hente egenkapital hos den repræsentative danske husholdning. Dermed afhænger de ikke-markedshandlede selskabers muligheder for at investere i nyt kapitalapparat af den danske husholdnings opsparingsbeslutning. De ikke-markedshandlede selskaber repræsenterer blandt andet de mange små og mellemstore ejerledede virksomheder inden for fx handel, service og byggeri, der primært betjener det danske lokalmarked.

Fælles for de tre typer af selskaber er, at de ønsker at maksimere deres afkast efter skat. På den baggrund beslutter selskaberne, hvor meget arbejdskraft og kapital de ønsker at anvende i deres produktion, samt om finansieringen skal ske via udstedelse af egenkapital eller optagelse af gæld. Selskabernes afkast repræsenterer en aflønning af den investerede egenkapital, som svarer til normalforrentningen fastsat på verdensmarkedet. I

modellen antages selskaberne dog også at generere *profit* ud over normalforrentningen, som deles mellem selskabernes ejere (hvilket i modellen er husholdningen og udlandet). Det bemærkes, at modellen ikke beskriver beskatningen af kulbrinteindvindingen i Nordsøen eller de særlige skatteregler, der gælder for den finansielle sektor. Årsagen hertil er at begrænse modellens kompleksitet.

Husholdningen ønsker at maksimere sin nytte og beslutter på den baggrund omfanget af arbejde (og dermed indkomst), privatforbrug, opsparing og porteføljesammensætning. Modellen kan således bruges til at analysere, hvordan skatterne på kapitalafkast påvirker husholdningens fordeling af opsparing mellem bolig, pension, obligationer og aktier, herunder aktier i ikke-markedshandlede selskaber.

Den *offentlige sektor* i modellen opkræver skatter og afholder udgifter til aflønning af offentligt ansatte, overførselsindkomster og offentligt varekøb. Eventuelle offentlige underskud forudsættes at blive dækket gennem en såkaldt *lump-sum* skat på husholdningen, idet en lump-sum skat indebærer den mindst mulige påvirkning af husholdningernes beslutninger.

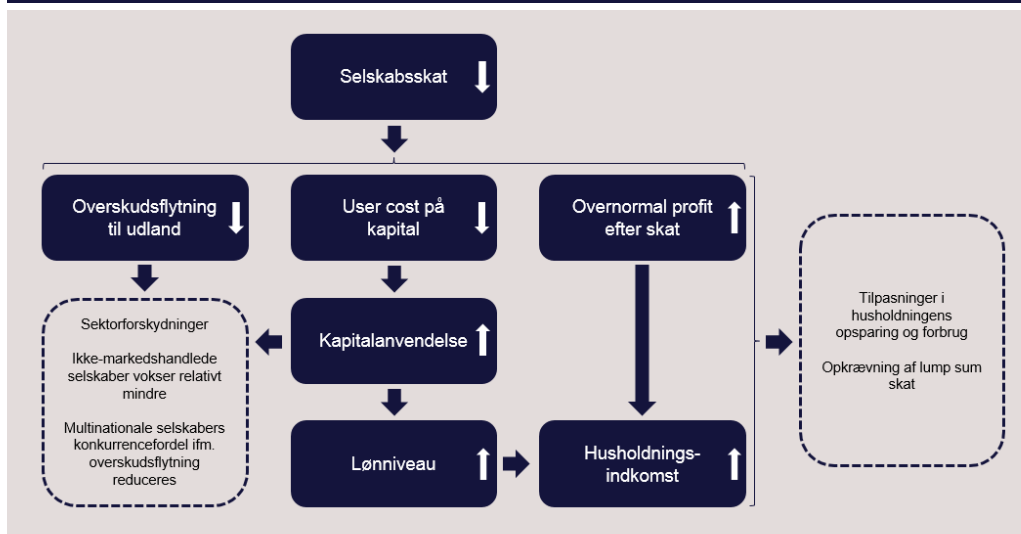
Modellen er kalibreret med 2016 som udgangsår baseret på data fra Danmarks Statistik (herunder nationalregnskabstal), *Danmarks Konvergensprogram*, Lovmodellen og relevant empirisk forskning. Modellen kan blandt andet beregne afledte virkninger af ændringer i selskabsskatter mv. på produktion, BNP, skatteprovenuier samt arbejdsudbud og opsparing.

Da modellen udgør en stiliseret og forsimplet version af virkeligheden, har den naturligvis også visse begrænsninger. En mere detaljeret gennemgang af modellens opbygning og kalibrering – og en beskrivelse af modellens begrænsninger – fremgår af *appendiks 3A*.

Selskabsskatten i SIA

Overordnet påvirker en ændring af selskabsskatten i SIA både selskaberne, husholdningen, den offentlige sektor og udlandet *jf. figur 3.11*. En nedsættelse af selskabsskattesatsen indebærer, at den såkaldte *user cost* på kapital – dvs. prisen for at anvende én ekstra enhed kapital i produktionen – falder, hvilket øger investeringerne og derigennem arbejdsproduktiviteten. Den repræsentative husholdning vil opnå en større indkomst, dels fordi husholdningen modtager (en del af) selskabernes øgede overskud, dels fordi lønnen stiger som følge af den øgede arbejdsproduktivitet. Endvidere vil den lavere selskabsskat i Danmark reducere de multinationale selskabers incitament til at flytte overskud til udlandet.

Figur 3.11. Kvalitative virkninger af en nedsættelse af selskabsskatten

Kilde: Skatteministeriet.

En central egenskab ved modellen er, at de tre selskabstyper vil blive påvirket forskelligt af ændringer i selskabsskatten, hvilket afspejler selskabstypernes særlige karakteristika, jf. ovenfor. Derfor kan ændringer i selskabsskatten føre til ændringer i den relative størrelse af de tre selskabstyper.

Modellen kan samlet set beskrive fire af de seks typer af forvriddinger, som selskabsskatten giver anledning til, jf. afsnit 3.3. Det drejer sig om:

- Lokalisering af investeringer (mellem Danmark og udland)
- Størrelsen af investeringer
- Valg af finansieringsinstrument (mellem egenkapital og lån)
- Lokalisering af overskud (mellem Danmark og udland)

Derimod kan modellen (af hensyn til begrænsning af modellens kompleksitet) ikke beskrive to øvrige grundlæggende typer af forvriddinger:

- Risikovillighed (som følge af asymmetrisk behandling af tab og gevinst i selskabsskattesystemet)
- Valg af organisationsform (mellem selskab og personligt drevet virksomhed)

Virkninger af en hypotetisk nedsættelse af selskabsskatten

For at illustrere effekterne i SIA er der foretaget en beregning af en hypotetisk nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point, dvs. fra de nuværende 22 pct. til 20 pct. Resultaterne af denne beregning på en række centrale variable er sammenfattet i *tabel 3.1*.

Tabel 3.1. Centrale økonomiske effekter af nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point

2020-niveau	Ændring
Nettonationalindkomst (NNI)	+1,4 mia. kr.
Bruttonationalprodukt (BNP)	+9,9 mia. kr.
- Heraf via mindre overskudsflytning	+4,7 mia. kr.
Produktion i selskaberne (i faktorpriser)	+4 mia. kr.
Beskæftigelse	+500 fuldtidspersoner
Timeløn	+0,2 pct.
Kapitalapparat	+1,0 pct.
Gæld i selskaberne	-11 mia. kr.

Anm.: Effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point, som finansieres med lump-sum skat på husholdningen. Virkningen på NNI og BNP er opgjort ekskl. virkningen af, at offentlige lønninger stiger, således at det offentlige forbrug samlet set bliver dyrere (uden at den offentlige produktion dog er steget).

Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point skønnes de samlede indkomster i Danmark målt ved nettonationalindkomsten (NNI) på baggrund af SIA at stige med ca. 1,4 mia. kr.¹, *jf. tabel 3.1*. NNI er et udtryk for BNP korrigeret for overskudsflytning og andre pengestrømme til udlandet samt for afskrivninger på kapitalapparatet, *jf. boks 3.6*. Derfor er NNI et bedre mål for velstanden end BNP.

¹ I dette kapitel er virkningen på NNI og BNP opgjort ekskl. virkningen af, at offentlige lønninger stiger, således at det offentlige forbrug samlet set bliver dyrere (uden at den offentlige produktion dog er steget).

Boks 3.6. Nationalregnskabet i SIA

Bruttonationalproduktet, BNP, udtrykker et samfunds samlede produktionsværdi opgjort i markedspriser, fratrukket værdien af forbrugte mellemvarer og -ydelser i produktionen. BNP måler således samfundets samlede værditilvækst.

Lægges renter, udbytter og lønninger fra udlandet (netto) til BNP, fås bruttonationalindkomsten, BNI. BNI måler samfundets samlede indtjening fra produktionen (i indland og i udland), og udtrykker derfor i højere grad samfundets forbrugsmuligheder. I SIA vil en ændring i de multinationale selskabers overskudflytning føre til en modsvarende ændring i kapitalstrømmen til udlandet. Multinationale selskabers hjemtagelse af skattepligtigt overskud vil derfor føre til en stigning i BNP, uden at der sker en tilsvarende stigning i BNI.

Trækkes den løbende værdiforringelse af kapitalapparatet fra BNI, fås nettonationalindkomsten, NNI, opgjort i markedspriser. Fratrækkes værdien af indirekte skatter og subsidier, fås nettonationalindkomsten i faktorpriser, som er et bedre mål for samfundets velstand.

Bruttoværditilvæksten, BVT, måler ligesom BNP den samlede værditilvækst i samfundet, men hvor BNP opgøres i markedspriser, opgøres BVT i faktorpriser, dvs. ekskl. moms og afgifter.

Den følgende tabel opsummerer sammenhængen mellem de forskellige nationalregnskabsbegreber og effekterne på disse af en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point i SIA.

Tabel a. Virkninger på forskellige nationalregnskabsbegreber af lavere selskabsskat

Mia. kr., (2020-niveau) – privat sektor	Ændring
(1) Bruttonationalprodukt, BNP	9,9
(2) Heraf renter og udbytter fra udlandet, netto	-5,5
(3) Bruttonationalindkomst, BNI (1+2)	4,3
(4) Heraf afskrivninger	2,9
(5) Nettonationalindkomst, NNI (3-4)	1,4
(6) Heraf indirekte skatter	0,3
(7) Nettonationalindkomst i faktorpriser (5-6)	1,1
(8) Bruttoværditilvækst, BVT (1-6)	9,5

Anm.: Effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point, som finansieres med lump-sum skat på husholdningen. Virkningen på nationalregnskabsbegreberne er opgjort ekskl. virkningen af, at offentlige lønninger stiger, således at det offentlige forbrug samlet set bliver dyrere (uden at den offentlige produktion dog er steget).

Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Bruttonationalproduktet (BNP) skønnes at stige med i alt knap 10 mia. kr., jf. tabel 3.1 og boks 3.6. Godt halvdelen af den skønnede stigning i BNP kan henføres til en reel stigning i den økonomiske aktivitet, herunder primært produktionen i selskaberne. Dette er lidt lavere end tidligere skøn². Den øvrige del af den positive virkning på BNP skyldes hjemtagelse af skattepligtigt overskud i de multinationale selskaber (dvs. overskud som

² Finansministeriet har tidligere skønnet, at en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point vil indebære en forøgelse af den private sektors BNP ekskl. overskudflytning med 5¾ mia. kr., jf. svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 269 (2016-17). Beregninger på SIA viser en forøgelse af den private sektors BNP ekskl. overskudflytning på 5,1 mia. kr.

tidligere blev overført til udlandet med henblik på at begrænse skattebetalingen). Hjemtagelsen af skattepligtigt overskud er dog blot et udtryk for en regnskabsmæssig omplacering af allerede eksisterende aktivitet – og afspejler dermed ikke en reel forøgelse af produktionen. Hjemtagelsen af skattepligtigt overskud øger dog isoleret set det danske selskabsskatteprovenu med ca. 1 mia. kr.

Niveauet for ændringen i overskudsflytning svarer omtrent til, hvad Skatteministeriet tidligere har regnet med. Der er imidlertid stor usikkerhed forbundet med at skønne over omfanget af hjemtagne overskud afledt af lavere selskabsskattesats. Det skyldes, at det ikke er muligt at måle omfanget af overskudsflytning direkte. I *appendiks 3A* er der derfor angivet en følsomhedsanalyse vedrørende omfanget af overskudsflytning.

Virkning på aktiviteten i selskaberne

Nedsættelsen af selskabsskattesatsen indebærer for alle tre selskabstyper et incitament til at øge kapitalapparatet. Samlet set skønnes kapitalapparatet øget med ca. 1 pct. ved en reduktion af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point, *jf. tabel 3.1*. Det større kapitalapparat øger arbejdskraftens marginale produktivitet og dermed lønniveauet. Samtidig stiger anvendelsen af arbejdskraft i selskaberne. Stigningen i kapitalapparatet og beskæftigelsen fører til en stigning i produktionen i den private sektor på samlet knap 4 mia. kr.

For alle selskaber gælder det desuden, at en lavere selskabsskat vil reducere den eksisterende skattefordel forbundet med gældsfinansiering fremfor finansiering gennem øget egenkapital, når der skal foretages investeringer. Ved en reduktion af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point skønnes selskaberne at reducere deres gældskvoter med i gennemsnit knap 0,5 pct.-point. Det svarer til, at gælden i de danske selskaber samlet set falder med knap 11 mia. kr.

Da de ikke-markedshandlede selskaber ikke har adgang til de internationale kapitalmarkeder, har de ikke lige så fleksible muligheder for at tilvejebringe kapital til at finansiere investeringer i kapitalapparatet som de markedshandlede selskaber. For at tiltrække mere egenkapital er de ikke-markedshandlede selskaber således nødt til at tilbyde deres aktionærer et højere afkast end det, der tilbydes på de internationale kapitalmarkeder.

Samtidig er lønniveauet steget på grund af den øgede aktivitet i de markedshandlede selskaber. Den højere løn medfører, at de ikke-markedshandlede selskaber må øge medarbejdernes produktivitet ved enten at øge kapitalapparatet eller reducere mængden af arbejdstimer. Da det er dyrt for de ikke-markedshandlede selskaber at øge deres kapitalapparat på grund af den begrænsede adgang til egenkapital, reducerer disse selskaber deres anvendelse af arbejdskraft. Det trækker i retning af, at i disse selskabers produktion bliver mindre.

Forskydningen af anvendelsen af arbejdskraft mellem de forskellige typer af selskaber indebærer, at de markedshandlede selskaber vil beskæftige en større andel af den samlede arbejdsstyrke.

I udgangspunktet har de multinationale selskaber desuden en skattemæssig fordel i forhold til de to nationale selskabstyper, fordi de multinationale selskaber har mulighed for at flytte dele af deres overskud til udlandet, hvor beskatningen er lempeligere. Denne skattemæssige fordel reduceres, når den danske selskabsskattesats reduceres. Det medfører, at anvendelsen af kapital og arbejdskraft i de multinationale selskaber vokser en anelse mindre end i de nationale markedshandlede selskaber. Nedsættelsen af selskabsskatten indebærer derfor en forskydning i produktionsfaktorerne til fordel for de nationale markedshandlede selskaber.

Det reducerede incitament til at flytte skattepligtigt overskud til udlandet indebærer også, at omfanget af skattepligtigt overskud, der flyttes til udlandet, skønnes at falde med knap 5 mia. kr., jf. de ovennævnte hjemtagne overskud.

De offentlige finanser

Den hypotetiske nedsættelse af selskabsskattesatsen fra 22 pct. til 20 pct. vil indebære et umiddelbart mindreprovenu, men vil også give anledning til et tilbageløb i form af højere skatter fra udbytter og avancer hos selskabernes ejere. Hertil kommer, at virksomhederne vil øge deres investeringer, ligesom husholdningerne vil øge arbejdsudbuddet som følge af nedsættelsen af selskabsskattesatsen. Begge dele har afledte positive virkninger på de offentlige finanser. Endelig vil mængden af overskudsflytning til udlandet reduceres, hvilket øger selskabsskattebasen i Danmark via hjemtagne skattepligtige overskud.

SIA beregner, at en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point umiddelbart reducerer beskatningen af de danske selskaber med ca. 4,7 mia. kr. Samlet set medfører nedsættelsen af selskabsskatten et tilbageløb samt afledte virkninger på de offentlige finanser på i alt 1,8 mia. kr., hvoraf omkring 1 mia. kr. vedrører hjemtagne, skattepligtige overskud. Den hypotetiske nedsættelse af selskabsskattesatsen har dermed et endeligt finansieringsbehov på knap 2,9 mia. kr., jf. tabel 3.2. Dette mindreprovenu efter tilbageløb og ændret adfærd forudsættes i modellen at blive finansieret ved en lump-sum skat på husholdningen.

Nedsættelsen af selskabsskatten skønnes efter ministeriernes sædvanlige regneprincipper at indebære et umiddelbart mindreprovenu på 4,7 mia. kr. og et finansieringsbehov (svarende til mindreprovenuet efter tilbageløb og ændret adfærd) på 2,4 mia. kr., jf. tabel 3.2.

Tabel 3.2. Mindreprovenu ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point

Mia. kr. (2020-niveau)	SIA	Sædvanlige regneprincipper
Umiddelbart mindreprovenu	4,7	4,7
Mindreprovenu efter tilbageløb	-	4,1
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærdsændringer	2,9	2,4

Anm.: Effekten på de offentlige finanser ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point er beregnet med henholdsvis SIA (første kolonne) og Skatteministeriets sædvanlige regneprincipper (anden kolonne). Virkningerne af en evt. parallel nedsættelse af den foreløbige virksomhedsskat i virksomhedsskatteordningen er ikke medregnet. Det bemærkes, at SIA ikke eksplicit opgør et særskilt tilbageløb sådan som det normalt gøres på skatteområdet.

Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Det er ikke overraskende, at en ny generel ligevægtsmodel ikke kommer frem til præcis det samme finansieringsbehov, som kan beregnes ved hjælp af andre redskaber. En generel ligevægtsmodel betragter alle økonomiens sektorer samtidig. Det giver mulighed for systematisk at betragte samspillet mellem sektorerne. Det betyder imidlertid også, at der er væsentligt flere balancer, der skal gå op, end ved partielle analyser. Dette øger kompleksiteten af beregningerne betragteligt, og ofte vil det ikke være muligt at få alle balancer til at stemme på samme tid.

Tanken med SIA er at udvikle en model, der kan forbedre kvantificeringen af de samfundsøkonomiske effekter af ændringer af kapitalbeskatningen. Det er ikke hensigten, at modellen på nuværende tidspunkt vil skulle anvendes til egentlige provenuvurderinger. Skatteministeriet vil derfor fortsat anvende de sædvanlige principper ved vurderinger af effekterne på de offentlige finanser af en nedsættelse af selskabsskatten.

Appendiks 3A. Beskrivelse af SIA-modellen

Arbejdet med Skatteministeriets model for InvesteringsAdfærd (SIA) blev påbegyndt i 2015. Arbejdet blev igangsat for systematisk at kunne betragte adfærdsvirkningerne på opsparing, investeringer, overskudsflytning, arbejdsudbud mv., der følger af ændringer i beskatningen af erhvervsdrivendes indkomst og i beskatningen af kapitalafkast. Modellen er udviklet i Skatteministeriet med bistand fra DREAM-gruppen.

SIA er opbygget på baggrund af Peter Birch Sørensens model OECDTAX fra 2001, der beskriver en national skattepolitiske internationale spill over-effekter via kapitalmarkedet. SIA genbruger mange elementer fra OECDTAX, men det internationale element er reduceret kraftigt i SIA til fordel for en mere detaljeret beskrivelse af den danske økonomi og en mere datanær kalibrering.

SIA er desuden teoretisk nært beslægtet med Europa-Kommissionens model CORTAX, som bruges til at skønne over konsekvenserne ved mulige selskabsskattereformer på EU-plan. CORTAX nyder bred faglig anerkendelse og er beskrevet og anvendt i ledende *public finance* tidsskrifter.

SIA er kodet i GAMS, som er software til løsning af matematiske optimeringsproblemer. GAMS benyttes også til løsning af økonomiske modeller i blandt andet Finansministeriet og DREAM-gruppen.

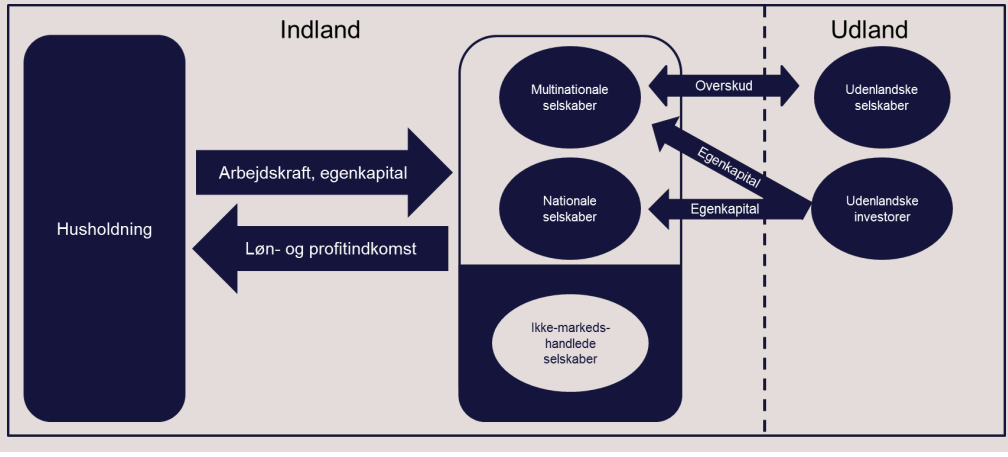
Det følgende indeholder en gennemgang af de væsentligste teoretiske og kalibreringsmæssige antagelser i SIA.

Overordnet modelstruktur

SIA er en anvendt generel ligevægtsmodel for en lille åben økonomi. Forbrugerpriser, renter og afkastkrav til investeret kapital antages fastsat på verdensmarkedet og betragtes som givne. Modellen er statisk og beskriver derfor ikke dynamiske tilpasningsforløb.

Modellen indeholder en række selskaber, en repræsentativ husholdning, en offentlig sektor og en simpel modellering af udenlandske selskaber og investorer, *jf. figur 3A.1*. Disse beskrives nærmere i det følgende. Herefter beskrives de forbehold, der nødvendigvis følger med en generel ligevægtsmodel som SIA, ligesom der foretages en følsomhedsanalyse for tre parametre i modellen, der er særligt væsentlige for modellens skøn for virkningerne af en ændring i selskabsskattesatsen.

Figur 3A.1. Modellens struktur

Kilde: Skatteministeriet.

Selskaberne

Modellen indeholder tre forskellige selskabstyper. Den *første* type selskaber betegnes *multinationale selskaber* og omfatter selskabskoncerner, der er placeret i flere lande. Disse selskaber er markedshandlede, således at deres aktier er tilgængelige for både danske og udenlandske investorer. Samtidig har disse selskaber en vis mulighed for at kunne flytte dele af deres overskud til lande med lavere selskabsskattesats end den danske, og dermed reducere deres samlede skattebetaling. Omfanget af overskudsflytning afhænger af niveauet af den formelle selskabsskattesats. Det antages, at selskaberne mødes af en stigende omkostning, des mere overskud der flyttes. Dette kan betragtes som administrative omkostninger forbundet med at undgå skattemyndighedernes kontrol.

Den *anden* type selskaber betegnes *nationale selskaber* og omfatter koncerner, der ligeledes er *markedshandlede*, men som er kendetegnet ved alene at være lokaliseret og betale selskabsskat i Danmark. De nationale selskaber har derfor (til forskel fra de multinationale selskaber) ikke mulighed for at flytte overskud.

Den *tredje* type selskaber betegnes *ikke-markedshandlede* selskaber og er kendetegnet ved at være rent danskejede. Dvs. at de ikke-markedshandlede selskaber (til forskel fra de markedshandlede) ikke har adgang til de internationale kapitalmarkeder og derfor kun kan hente egenkapital hos den repræsentative danske husholdning. Dermed afhænger de ikke-markedshandlede selskabers muligheder for at investere i nyt kapitalapparat af den danske husholdnings opsparingsbeslutning. De ikke-markedshandlede selskaber repræsenterer navnlig de mange små og mellemstore ejerledede virksomheder inden for handel, service og byggeri.

Modellens selskaber producerer en homogen vare, som handles på et internationalt integreret varemærket til en fast pris, der er normeret til 1. Det antages dermed, at selskaberne afsætter deres produktion til samme pris, uanset hvor meget selskaberne producerer, eller hvor store omkostninger produktionen er forbundet med.

Selskaberne i modellen maksimerer deres profit efter skat mht. deres produktionsfunktion, deres gældskvot, og (for de multinationale selskaber) deres overførsel af overskud til udlandet. I modellen er produktionsfunktionen et Cobb-Douglas aggregat over arbejdskraft (én type), kapital (én type) og en immateriel, selskabsspecifik faktor:

$$Y = X^{1-\alpha-\beta} L^\alpha K^\beta \quad (1)$$

hvor Y betegner selskabets produktion, L er selskabets arbejdskraftanvendelse, K er selskabets kapitalanvendelse, og X er den immaterielle faktor, som fx kan fortolkes som særlige *management skills* eller andre konkurrencefordele, som er bundet til et specifikt selskab. Tilstedeværelsen af den eksogene faktor indebærer, at selskaberne har aftagende skalaafkast i produktionsinput L og K . Det betyder, at selskaberne mødes med stigende enhedsomkostninger, når de øger deres produktion (aftagende skalaafkast). Derved er det ikke muligt for en enkelt selskabstype at udkonkurrere alle de øvrige og tiltrække hele arbejdsstyrken. Modelleringen med aftagende skalaafkast sikrer dermed, at de forskellige selskabstyper kan sameksistere i modellen. Dette kunne alternativt være opnået ved en modellering med heterogene goder og monopolistisk konkurrence.

Ud over at generere aftagende skalaafkast i arbejdskraft og kapital medfører modelleringen af den eksogene faktor, at der opstår overnormal profit i modellen, dvs. profit ud over normalforrentningen af egenkapitalen.

Modellen kalibreres således, at 50 pct. af selskabernes samlede skattepligtige overskud er udtryk for overnormal profit. Denne antagelse har en væsentlig betydning for modellens resultater, og indgår derfor i følsomhedsanalysen nedenfor. Den resterende andel af omsætningen bruges til at aflønne arbejdskraften og kapitalapparatet i forholdet 2:1. Dette forhold er standard i den videnskabelige litteratur, se fx Pedersen (2012). Det antages, at 62,1 pct. af den overnormale profit tilfalder den danske husholdning, mens resten tilfalder udenlandske ejere af danske selskaber.

Selskabernes optimeringsadfærd fører til, at arbejdskraften og kapitalapparatet aflønnes med deres respektive marginalprodukter. Dermed er timelønnen lig med den værdi, et selskab kan indtjene ved at lade en ansat arbejde en ekstra time. Kapitalens aflønning, den såkaldte *usercost for kapital*, er et udtryk for omkostningen forbundet med at anvende en kapitalenhed, og er givet ved

$$UCK = \delta + \psi + \tau \quad (2)$$

hvor δ er udtryk for værdiforringelsen af kapitalapparatet, og ψ er udtryk for finansieringsomkostningerne forbundet med anskaffelse af kapitalapparatet, eksklusiv skatter. Kapitalapparatet kan finansieres ved udstedelse af egenkapital eller optagelse af gæld. Finansieringsomkostningerne omfatter dermed aktionærernes krævede

investeringsafkast samt renteudgifter og øvrige omkostninger forbundet med gældsoptagelse. Det antages, at både afkastkravet og renten udgør 4,5 pct. Variablen τ er udtryk for den skattemæssige belastning af kapitalanvendelsen. Denne bestemmes af den formelle selskabsskattesats samt af reglerne for skattemæssige afskrivninger. Herudover er der summarisk taget hensyn til rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Selskabernes gældskvotest bestemmes endogent i modellen. Dette gøres ved at antage, at selskaberne har tiltagende omkostninger, når deres gældskvotest overstiger et vist niveau. Selskabernes gældskvotest sættes i udgangspunktet til 30 pct. uanset selskabstype. Dette er et forholdsvist lavt niveau i forhold til, hvad der almindeligvis antages i andre modeller for den danske økonomi. Den valgte gældskvotest skal blandt andet ses i lyset af, at modellen ikke omfatter en finansiel sektor, hvorfor selskabernes konsoliderede egenkapital i dansk økonomi vil være større end egenkapitalen for ikke-finansielle selskaber, som er den eneste type af selskaber i modellen.

Det samlede kapitalapparat i økonomien antages at udgøre knap 4.000 mia. kr. Andelen af det samlede kapitalapparat, der er tilknyttet henholdsvis multinationale, ikke-markedshandlede og nationale markedshandlede selskaber antages at være henholdsvis 63 pct., 22 pct. og 15 pct. i udgangspunktet. Arbejdskraftanvendelsen i den private sektor antages i udgangspunktet at være 2,8 mia. timer per år og at være fordelt i samme forhold som kapitalen, da arbejdskraften modtager samme løn i alle selskaber.

Husholdningen

I SIA er husholdningen beskrevet ved en overlappende generationsmodel (OLG). Da SIA er en statisk model, betragtes dog alene OLG-modellens *steady state*. Det antages, at husholdningen består af et antal overlappende generationer, hvis adgang til arbejdsmarkedet er aldersbetinget. I den arbejdsdygtige alder udbyder generationerne homogen arbejdskraft til selskaberne til en timeløn, som er ens for alle generationer. Derefter går generationen på pension, indtil generationen til sidst går bort. Pensionsalderen og dødsalderen er fast, og hver generation kan derfor med sikkerhed planlægge hele deres livsforløb. Dermed dannes et motiv for generationerne til at spare op til alderdommen, og samlet set har modellen mulighed for at generere en realistisk opsparingsprofil for husholdningen.

Husholdningen antages at have nytte af forbrug og disnytte af arbejde. Nytten maksimeres under bibetingelse af at husholdningens budgetbetingelse er overholdt. Budgetbetingelsen består af indkomst fra lønindkomst, opsparingsafkast, afkast fra ejerskab af selskaberne i form af overnormal profit samt offentlige overførsler. Denne indtægt fordeles mellem opsparing, forbrug af ejerboliger og øvrigt forbrug.

Gennem husholdningens nyttemaksimerende adfærd bestemmes husholdningens valg af arbejdsudbud, forbrug, fordeling af forbruget mellem ejerboliger og øvrigt forbrug samt størrelsen af husholdningens opsparing. Desuden bestemmes hvor stor en andel af husholdningens ejerboliger, der finansieres ved optagelse af gæld.

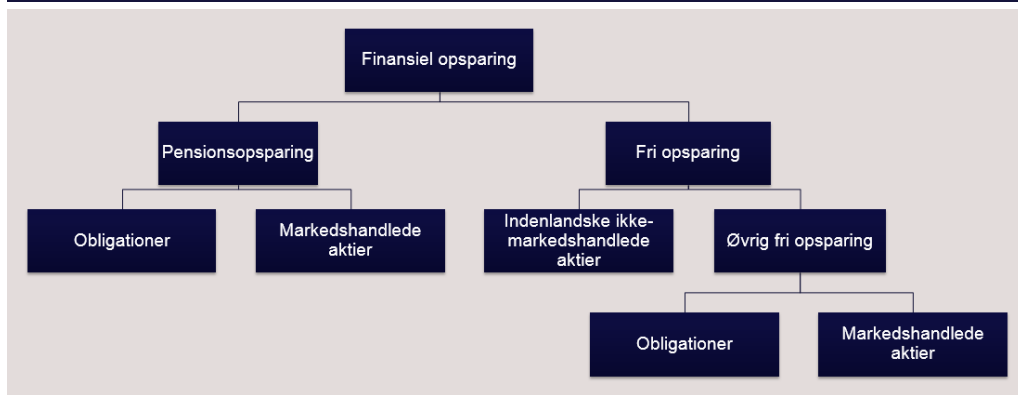
Husholdningens arbejdsudbud afhænger af lønnen efter skat, men er upåvirket af husholdningens samlede indkomstniveau. Således vil arbejdsudbudsvirkninger i modellen alene være udtryk for substitutionseffekten. Substitutionselasticiteten i arbejdsudbudsbeslutningen er antaget at være 0,1 i overensstemmelse med ministerielle regneregler. Lønnen beskattes med en marginalskat på 46,3 pct., men beskatningen korrigeres således, at den gennemsnitlige skattesats på lønindkomst er på 34,7 pct.

Husholdningen antages at bruge en fast andel af sin forbrugsudgift på forbrug af ejerbolig. Udgifterne til forbrug af ejerbolig omfatter omkostninger til finansiering af boligkøbet, værdiforringelse af boligen gennem slid, ejendomsværdiskat samt en implicit alternativomkostning svarende til det afkast, som friværdien ville have givet, hvis den alternativt var blevet investeret i finansielle aktiver.

Husholdningens opsparing afspejler en præference for at udjævne forbruget over husholdningens levetid. Opsparingsstørrelse afhænger derudover af husholdningens indkomst og reale opsparingsafkast efter skat. Husholdningens opsparing har i udgangspunktet en størrelse på ca. 5.800 mia. kr.

Fordelingen af husholdningens finansielle opsparing mellem forskellige aktiver fastlægges separat fra husholdningens øvrige beslutninger. Den finansielle opsparing fordeles via en nestet struktur, hvor husholdningen i hver forgrening bestemmer fordelingen mellem de to underliggende aktiver via et nyttemaksimeringsproblem, jf. figur 3A.2. Fordelingen af den finansielle opsparing på forskellige aktiver afhænger dels af aktivernes afkast efter skat, dels af en række præferenceparametre som sikrer, at porteføljen diversificeres, selvom aktiverne giver forskellige afkast efter skat.

Figur 3A.2. Husholdningens opsparingsportefølje

Kilde: Skatteministeriet.

Det antages, at husholdningen i relativt høj grad vil være villig til at substituere mellem markedshandlede aktier og obligationer, når det relative afkast efter skat på de to aktivtyper ændres. Omvendt antages det, at beslutningen om at investere i ikke-markedshandlede aktier i mindre grad afhænger af afkastet, ligesom valget mellem at placere opsparing i pensionsordninger og fri opsparing også kun i begrænset omfang bestemmes af forskelle i afkastet.

Den del af husholdningens opsparing, som placeres i ikke-markedshandlede aktier, bliver til egenkapital i de ikke-markedshandlede selskaber. Det betyder, at skatterne på opsparingsafkast påvirker de ikke-markedshandlede selskabers muligheder for egenkapitalfinansiering, idet de ikke-markedshandlede selskaber som nævnt ovenfor ikke har adgang til de internationale kapitalmarkeder.

Den offentlige sektor

Den offentlige sektor i modellen opkræver en række skatter og har udgifter til blandt andet aflønning af offentligt ansatte og til indkomstoverførsler. Modellens skattesatser fremgår af *tabel 3A.1*.

Tabel 3A.1. Skattesatser i SIA

Skat på:	Sats (pct.)	Type
Selskabers overskud	22,0	Formel sats
Aktieindkomst	39,1	Gennemsnitlig marginalskat
Positiv kapitalindkomst	39,5	Gennemsnitlig marginalskat
Negativ kapitalindkomst	31,1	Gennemsnitlig marginalskat
Pensionsopsparing	15,3	Formel sats
Lønindkomst	46,3	Gennemsnitlig marginalskat
Lønindkomst	34,7	Gennemsnitlig skat
Overførselsindkomst	38,7	Gennemsnitlig marginalskat
Overførselsindkomst	27,5	Gennemsnitlig skat
Ejendomsværdi	0,45	Formel sats
Ejerboligforbrug (moms)	25,0	Formel sats
Øvrigt forbrug (moms og punktafgifter)	32,45	Gennemsnitlig skat

Kilde: Skatteministeriet.

Den offentlige sektor afholder udgifter til aflønning af offentligt ansatte, indkomstoverførsler, rentebetalinger og offentligt varekøb. Udgifterne til løn og overførsler reguleres med lønudviklingen, men kalibreres til i udgangspunktet at udgøre henholdsvis ca. 350 mia. kr. og 390 mia. kr. Størrelsen af det offentlige varekøb kalibreres således, at der i udgangspunktet er balance på den offentlige saldo, men sættes herefter eksogent og ændrer sig derfor ikke ved modeleksperimenter. Husholdningen oplever ingen nyttevirkning af ændringer i det

offentlige forbrug. Modellen egner sig derfor ikke til at regne på effekterne af en ændring af de offentlige udgifter, herunder til at regne på effekterne af skattelettelser, som finansieres ved lavere offentligt forbrug.

Ved modeleksperimenter vil eventuelle over- eller underskud på det offentlige budget blive neutraliseret ved en såkaldt lump-sum skat (eller overførsel), som pålægges husholdningen. Størrelsen af den nødvendige lump-sum skat angives som eksperimentets finansieringsbehov (med negativt fortegn hvis der er tale om en lump-sum overførsel).

Provenuvirkning ved en nedsættelse af selskabsskatten

SIA beregner, at en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point umiddelbart reducerer beskatningen af de danske selskaber med ca. 4,7 mia. kr. Samlet set medfører nedsættelsen af selskabsskatten et tilbageløb samt en adfærdsvirkning på de offentlige finanser på i alt 1,8 mia. kr., således at nedsættelsen af selskabsskatten har et endeligt finansieringsbehov på knap 2,9 mia. kr., *jf. tabel 3A.2*. Dette mindreprovenu forudsættes i modellen at blive finansieret ved en lump-sum skat på husholdningen.

Tabel 3A.2. Mindreprovenu ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen med 2 pct.-point

Mia. kr. (2020-niveau)	
Umiddelbart mindreprovenu	4,7
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd ændringer	2,9

Anm.: Effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point, finansieret med lump-sum skat på husholdningen.
Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Det bemærkes, at SIA ikke eksplicit opgør et særskilt tilbageløb, sådan som det normalt gøres på skatteområdet. Tilbageløbet i form af fx en ændring i provenuet fra aktieindkomsts-katten som følge af en ændring af selskabsskattesatsen er således en integreret del af husholdningens beslutningsproces og kan ikke betragtes isoleret fra de øvrige ændringer i husholdningens og selskabernes beslutninger.

Det kan desuden bemærkes, at det modelberegne- de finansieringsbehov ved en nedsættelse af selskabsskattesatsen til 20 pct. er lidt højere end de skøn, der foretages med Skatteministeriets sædvanlige regneprincipper, *jf. også afsnit 3.4*.

Det er ikke overraskende, at en ny generel ligevægtsmodel ikke beregner præcis det samme finansieringsbehov ved en ændring af selskabsskatten som der beregnes ved hjælp af andre redskaber. En generel ligevægtsmodel betragter alle økonomiens sektorer samtidig. Det giver mulighed for systematisk at betragte samspillet mellem sektorerne. Det betyder dog også, at der er væsentligt flere balancer, der skal gå op end ved partielle analyser. Dette øger kompleksiteten af beregningerne betragteligt, og ofte vil det ikke være muligt at få alle balancer til at stemme på samme tid.

Forbehold – modellens begrænsninger

Det er vigtigt at bemærke, at modellen udgør en stileret og forsimplet version af virkeligheden. Det er søgt at undgå unødigt kompleksitet ved at udelade detaljer, som er relativt uvæsentlige i forhold til de effekter, som modellen er udviklet til at betragte. Dette betyder i sagens natur, at modellen har visse begrænsninger.

Først og fremmest er modellen statisk, og dens resultater afspejler strukturelle ændringer i økonomien. Modellen er således langsigtet. Dette indebærer, at modellen eksempelvis ikke kan analysere konjunkturudsving eller tilpasningsdynamikker på kort eller mellemlangt sigt. Derudover kan modellen ikke beregne de fordelingsmæssige konsekvenser af en policy-ændring, da den kun indeholder én repræsentativ husholdning.

Nordsøens rolle i skattepolitikken behandles normalt særskilt, grundet dens størrelse og særregler forbundet herved, og er ikke inkluderet i modellen. Den finansielle sektor er heller ikke modelleret. Der er desuden ikke foretaget en modellering af beskatningen af personligt ejede virksomheder, herunder fx virksomhedsordningen. Ligeledes kan modellen ikke benyttes til at belyse konsekvenserne af hovedaktionærproblemet.

Modellen er kalibreret med 2016 som basisår, og alle værdier er fremskrevet til 2019-niveau. Værdien af en række variable fastlægges ikke, men indstiller sig automatisk på baggrund af modellens ligninger og en række andre værdier. Modellen har et begrænset antal frihedsgrader, og modsat fx en makroøkonometrisk model tillader modelstrukturen ikke, at man benytter sig af korrektionsled. Derfor er det ikke muligt at ramme et fuldkommen realistisk niveau for samtlige variabler i udgangspunktet.

I nogle tilfælde skyldes dette kalibreringsmæssige antagelser. Renten på obligationer og bankindsud forudsættes fx at udgøre 4,5 pct. i modellen, hvilket giver et niveau for positiv kapitalindkomst, som er væsentligt højere end den faktiske værdi. I andre tilfælde skyldes afvigelserne, at modellens opbygning ikke muliggør, at alle niveauer indtager deres faktiske værdi på samme tid, uanset hvordan modellen kalibreres. Det bemærkes i denne sammenhæng, at modellen primært vil blive benyttet til at betragte de marginale effekter ved ændringer i skattereglerne, og at udgangsniveauerne derfor er af sekundær betydning.

Modellen rammer i udgangspunktet realistiske niveauer for blandt andet BNP, lønniveau og provenu fra beskatning af selskaber, forbrug og lønindkomst. Til gengæld rammes blandt andet provenuerne fra beskatning af aktieindkomst og pensionsafkast med mindre nøjagtighed.

Adfærdsparametrene i SIA er i videst muligt omfang forsøgt kalibreret med afsæt i den økonomiske litteratur. I de tilfælde, hvor der ikke er fundet et solidt empirisk grundlag, er parameterværdierne fastsat skønmæssigt, med henblik på at give modellen adfærdsvirkninger, som vurderes at være plausible.

Den internationale overskudsflytnings følsomhed overfor ændringer i beskatningen på tværs af landegrænser er fx vanskelig at estimere. Dette skyldes, at overskudsflytning som regel foregår i det skjulte og ofte bevidst skjules for myndighederne. I modellen benyttes et estimat fra Huizinga og Laeven (2008), som også tidligere har været brugt af Skatteministeriet.

Opsparingsens følsomhed overfor ændringer i opsparingsens reale afkast efter skat er heller ikke empirisk velbelyst. I SIA skønnes, at en ændring i det reale afkast på 10 pct. efter skat vil føre til en ændring i husholdningens samlede finansielle opsparing på knap 250 mia. kr.

Graden af substitution mellem aktivtyper som følge af ændringer i de relative afkast er ligeledes ikke underbygget af empiriske studier. Det skønnes i SIA, at en reduktion af aktieindkomstskatten på 10 pct.-point vil føre til en ændring i husholdningernes frie aktieopsparing på omkring 100 mia. kr. Beholdningen af markedshandlede aktier og obligationer antages at være forholdsvis følsom overfor afkastet. Modsat antages pensionsopsparingen og beholdningen af ikke-markedshandlede aktier at være mindre følsom overfor afkastet.

Endelig er modellens estimat for, hvordan husholdningernes gældsstiftelse reagerer på økonomiske ændringer baseret på en omregning af to estimater i Gruber, Jensen og Kleven (2017) for følsomhederne af henholdsvis husholdningernes gæld og ejerboligværdi ift. renten på deres boliggyld efter skat. Estimatet er behæftet med betydelig usikkerhed.

Mange parameterværdiers størrelse har stor betydning for modellens niveauer og marginalegenskaber. Dette illustreres ved en følsomhedsanalyse i det følgende afsnit.

Følsomhedsanalyser

De beregnede effekter i SIA afhænger i høj grad af modellens kalibrering. I særdeleshed har størrelsen af overskudsflytningens følsomhed i forhold til skatterne, andelen af overnormal profit samt selskabernes initiale gældskvoter stor betydning for effekten af en ændring i selskabsskattesatsen. De følgende tre tabeller præsenterer derfor de modelberegnete effekter af en nedsættelse af selskabsskattesatsen fra 22 pct. til 20 pct. under forskellige forudsætninger om størrelsen af disse parametre og variable. Specifikt ses der på en ændring af hvert element med +/- 25 pct. i forhold til modellens standardkalibrering.

Det bemærkes, at sådanne ændringer i kalibreringen også vil ændre værdierne i modellens udgangspunkt. Blandt andet betyder ændringer i gældskvoterne eller graden af overnormal profit, at selskabsskatteprovenuet i udgangspunktet ændres markant. Derfor vil ændringer i disse elementer også medføre, at den umiddelbare provenuvirkning forbundet med en given satsændring i selskabsskatten vil ændres markant. De angivne ændringer er således ikke fuldkommen sammenlignelige.

Som det fremgår af tabel 3A.3, har følsomheden i overskudsflytningen væsentlig betydning for virkningen af selskabsskatten på både BNP og de offentlige finanser. Det skyldes, at en større følsomhed medfører en større ændring i overskudsflytningen, når selskabsskattesatsen ændres. Ved en større følsomhed vil de multinationale selskaber derfor reducere deres overskudsflytning til udlandet i højere grad ved en nedsættelse af selskabsskatten end ved modellens standardkalibrering. Den større reduktion af overskudsflytning har en positiv effekt på BNP, og medfører desuden et større skattepligtigt overskud for de multinationale selskaber, hvilket påvirker de offentlige finanser positivt.

Tabel 3A.3. Centrale økonomiske og provenue-mæssige effekter af en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point under forskellige værdier for overskudsflytningsfølsomheden

	Baseline niveau		
	1,0	1,3	1,6
Overskudsflytningens følsomhed	1,0	1,3	1,6
	<i>Ændring</i>		
NNI i den private sektor (mia. kr.)	0,9	1,4	1,9
BNP i den private sektor (mia. kr.)	8	10	12
Produktion i den private sektor (mia. kr.)	4,7	4,4	4,0
Beskæftigelse (fuldtidspersoner)	520	500	470
Timeløn (pct.-vis ændring)	0,3	0,2	0,2
Kapitalapparat (pct.-vis ændring)	0,9	0,9	0,9
Gæld i selskaberne (mia. kr.)	-11	-11	-11
Umiddelbart mindreprovenu (mia. kr.)	4,7	4,7	4,7
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærdsændringer	3,6	2,9	2,2

Anm.: Effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point, finansieret med lump-sum skat på husholdningen. Den midterste kolonne i tabellen viser det centrale skøn, mens de øvrige kolonner angiver en ændring af overskudsflytningens følsomhed med +/- 25 pct.

Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Graden af overnormal profit har også stor betydning for virkningen af en nedsættelse af selskabsskatten på de offentlige finanser. En større grad af overnormal profit øger således det skattepligtige overskud i selskaberne i udgangspunktet og dermed også selskabsskatteprovenuet. En given pct.-vis nedsættelse af selskabsskattesatsen vil derfor medføre et større mindreprovenu end ved modellens standardkalibrering.

Det bemærkes desuden, at den del af selskabsskatten, som pålægges overnormal profit, ikke har økonomiske forvriddningseffekter. En større grad af overnormal profit betyder derfor, at en relativt mindre andel af selskabsskatten har økonomiske forvriddningseffekter.

Tabel 3A.4. Centrale økonomiske og provenumæssige effekter af nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point med varierende andel af overnormal profit i kalibreringen

Graden af overnormal profit (pct.)	Baseline niveau		
	37,5	50,0	62,5
	<i>Ændring</i>		
NNI i den private sektor (mia. kr.)	2,0	1,4	0,5
BNP i den private sektor (mia. kr.)	10	10	10
Produktion i den private sektor (mia. kr.)	4,4	4,4	4,2
Beskæftigelse (fuldtidspersoner)	530	500	450
Timeløn (pct.-vis ændring)	0,3	0,2	0,2
Kapitalapparat (pct.-vis ændring)	0,9	0,9	0,9
Gæld i selskaberne (mia. kr.)	-11	-11	-11
Umiddelbart mindreprovenu (mia. kr.)	3,8	4,7	6,3
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærdsændringer	2,2	2,9	4,2

Anm.: Effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point, finansieret med lump-sum skat på husholdningen. Den midterste kolonne i tabellen viser det centrale skøn, mens de øvrige kolonner angiver en ændring af graden af overnormal profit med +/- 25 pct.

Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Endelig har *selskabernes gældskvote* stor betydning for modellens resultater, jf. tabel 3A.5. En lavere gældskvote i udgangspunktet vil øge det skattepligtige overskud, fordi selskaberne vil have færre fradragsberettigede renteudgifter. En given satsændring i selskabsskatten vil derfor medføre en større umiddelbar provenuændring. Derudover betyder en højere gældskvote, at kapitalapparatet er mindre belastet af selskabsskatten i udgangspunktet. Dette skyldes, at gæld er skattemæssigt favoriseret over egenkapital. En lavere gældskvote i udgangspunktet betyder derfor, at en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct. point medfører en større *effektiv* nedsættelse af selskabsskatten end ved modellens standardkalibrering.

Tabel 3A.5. Centrale økonomiske og provenue-mæssige effekter af nedsættelse af selskabs-skatten med 2 pct.-point med varierende gældskvote i selskaberne i kalibreringen

Selskabernes gældskvote i baseline (pct.)	Baseline niveau		
	22,5	30,0	37,5
		<i>Ændring</i>	
NNI i den private sektor (mia. kr.)	1,4	1,4	1,4
BNP i den private sektor (mia. kr.)	11	10	9
Produktion i den private sektor (mia. kr.)	5,0	4,4	3,7
Beskæftigelse (fuldtidspersoner)	550	500	440
Timeløn (pct.-vis ændring)	0,3	0,2	0,2
Kapitalapparat (pct.-vis ændring)	1,0	0,9	0,8
Gæld i selskaberne (mia. kr.)	-12	-11	-10
Umiddelbart mindreprovenu (mia. kr.)	5,4	4,7	4,1
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærdsændringer	3,5	2,9	2,4

Anm.: Effekter ved en nedsættelse af selskabsskatten med 2 pct.-point, finansieret med lump-sum skat på husholdningen. Den midterste kolonne i tabellen viser det centrale skøn, mens de øvrige kolonner angiver en ændring af gældskvoten med +/- 25 pct.
Kilde: Skatteministeriet. Beregninger på baggrund af SIA.

Som det fremgår af følsomhedsanalysen, kan ændringer i enkelte parameterværdier have markant betydning for modellens beregninger af effekter på BNP, arbejdsudbud og mindreprovenu efter tilbageløb og adfærds-virkninger. De parameterværdier, der er valgt i standardkalibreringen af modellen, er fastsat ud fra det forelig-gende empiriske grundlag samt hensynet til, at modellens egenskaber skal være plausible. Modellen er som anført nyudviklet af Skatteministeriet, og yderligere anvendelse af modellen kan afdække behov for videreud-vikling.

Litteratur

Gruber, J., Jensen, A., & Kleven, H. (2017). *Do people respond to the mortgage interest deduction? Quasi-exper-imental evidence from Denmark* (No. w23600). National Bureau of Economic Research.

Huizinga, H., & Laeven, L. (2008). International profit shifting within multinationals: A multi-country perspective. *Journal of Public Economics*, 92(5-6), 1164-1182.

Pedersen, J. (2012). Fiscal policy in macroeconomic models. *Danmarks Nationalbank Monetary Review*, 3rd quarter, part, 2.

